UNIVERSITY OF ALBERTA LIBRARY
0 1620 0425 3702

АТЛАС
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

G
2151
K99
c.2
ATLAS OS

EX LIBRIS
UNIVERSITATIS
ALBERTÆNSIS

ATLAS OF AGRICULTURE OF THE UKRAINIAN SSR,
Univ. of Kiev, 1958.

Acq. No. 420.

DEPARTMENT OF GEOGRAPHY
UNIVERSITY OF ALBERTA
EDMONTON, ALBERTA.

MAP COLLECTION
UNIVERSITY OF ALBERTA
EDMONTON, ALBERTA
CANADA

АТЛАС
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

МІНІСТЕРСТВО ВИЩОЇ ОСВІТИ УРСР
КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА
ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

АТЛАС
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВИДАВНИЦТВО КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
КИЇВ – 1958

UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF ALBERTA

Атлас розроблений географічним факультетом Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

У розробці атласу брали участь всі кафедри факультету: економічної географії, фізичної географії, кліматології, геоморфології, картографії та гідрології.

Автори карт:

канд. біологічних наук Г. І. Білик — карта рослинності (№ 15);

канд. сільськогосподарських наук Н. Б. Вернандер — карта грунтів (№ 14);

доктор геолого-мінералогічних наук П. К. Заморій — схематична карта прогнозу будівельних матеріалів четвертинних відкладів УРСР (цегельно-черепичної сировини) (№ 6);

доктор геолого-мінералогічних наук П. К. Заморій і канд. геолого-мінералогічних наук Г. І. Молявко — геологічна карта четвертинних відкладів (№ 13);

канд. географічних наук А. І. Ланько, канд. географічних наук О. М. Маринич, доктор географічних наук В. П. Попов, канд. географічних наук О. В. Поривкіна — фізико-географічне районування Української РСР (№ 16);

канд. географічних наук І. Ф. Мукомель — карти виробничої спеціалізації сільського господарства, розміщення сільськогосподарських угідь, окремих культур та галузей сільського господарсгва, карти механізації колгоспного виробництва, продуктивності праці, грошових доходів колгоспів (від № 1 до № 5 включно, № 7 та від № 17 до № 47 включно);

доктор географічних наук В. П. Попов — карти агрокліматичного районування УРСР (від № 9 до № 12 включно);

канд. технічних наук А. С. Харченко — гіпсометрична карта (№ 8);

Розміщення промислових виробництв по переробці сільськогосподарської сировини на картах (від № 29 до № 32 включно та № 34, № 38, № 41) показано по авторському макету канд. економічних наук — Г. П. Жеребкіна.

Розміщення сітки сільськогосподарських учбових і науково-дослідних установ на карті № 2 показано по авторському макету канд. географічних наук А. П. Золовського.

Розміщення родовищ агроруд на карті № 15 показано по авторському макету канд. геолого-мінералогічних наук Л. Д. Розова.

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Акад. УАСГН, чл.-кор. ВАСГНІЛ, проф. І. Н. РОМАНЕНКО (голова редакційної ради),

доктор геолого-мінерал. наук, проф. П. К. ЗАМОРІЙ,

канд. географ. наук, доц. А. П. ЗОЛОВСЬКИЙ,

агроном С. П. КОВАЛЮШКО,

канд. географ. наук, доц. О. М. МАРИНИЧ,

канд. географ. наук, доц. І. Ф. МУКОМЕЛЬ, (заступник голови редакційної ради)

доктор техн. наук, проф. В. О. НАЗАРОВ,

доктор географ. наук, проф. В. П. ПОПОВ, (заступник голови редакційної ради).

канд. географ. наук, доц. О. В. ПОРИВКІНА,

канд. географ. наук, доц. К. П. ПЯРТЛІ,

канд. техн. наук, доц. А. С. ХАРЧЕНКО (заступник голови редакційної ради),

економіст Д. Д. ШЕВЧЕНКО.

З М І С Т

I. Загальна характеристика сільського господарства

Виробнича спеціалізація сільського господарства 1
Густота сільського населення 2
Карта радгоспів 3
Середній розмір колгоспів по грошових доходах і посівній площі 4
Мінеральні і органічні добрива 5
Схематична карта прогнозу будівельних матеріалів четвертинних відкладів УРСР (цегельно-черепичної сировини) 6
Механізація сільського господарства 7

II. Природні умови

Гіпсометрична карта 8

Агрокліматичні карти

Кількість днів з температурою від 5 до 15° 9
Кількість днів з температурою вище 15° 10
Коефіцієнти зволоження території 11
Схема агрокліматичного районування Української РСР . 12
Геологічна карта четвертинних відкладів 13
Карта ґрунтів 14
Карта рослинності 15
Фізико-географічне районування Української РСР . . . 16

III. Рослинництво

Орна земля 17
Сіножаті 18
Вигони і пасовища 19
Карта лісистості 20
Карта меліорацій 21
Озима пшениця 22
Озиме жито 23
Кукурудза 24
Овес 25
Ярий ячмінь 26
Гречка 27
Просо 28
Цукрові буряки 29
Льон-довгунець і льон-кудряш 30
Коноплі 31
Соняшник 32
Технічні культури (тютюн, махорка, ефіро-олійні та інші) 33
Картопля 34
Овочеві культури 35
Продовольчі баштанні культури 36
Сади 37
Виноградники 38
Укісна площа багаторічних трав посіву минулих років . 39

IV. Продуктивне тваринництво

Поголів'я продуктивної худоби 40
Поголів'я корів 41
Поголів'я великої рогатої худоби 42
Поголів'я свиней 43
Вівці та кози 44

V. Вихід найважливіших видів сільськогосподарської продукції на один людино-день, затрачений на їх виробництво

Валовий збір зернових культур на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво 45
Валовий збір цукрових буряків та картоплі на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво 46
Надій молока та вихід свинини на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво 47

Атлас складений та оформлений Київською картографічною фабрикою ГУГК МВС СРСР.

Редактори КОРОЛЬОВА М. С., РАЧИНСЬКА З. П.
Редактор українського тексту РИБАЧОК І. М.
Технічні редактори: ШЕР І. М., ДУБОВИЦЬКИЙ В. К., МАЗІНА Л. Г., ЧОРНОПОЛЬСЬКА Г. Д.

Обкладинка художника П. Н. ДАВИДЕНКА

БФ 00154. Зам. Н-1249. Підписано до друку 11/VI 1958 р. Друк. арк. 14,75. Обліково-видавн. арк. 15,4. Тираж 10 000. Ціна 30 крб.
Надруковано на Київській картографічній фабриці ГУГК МВС СРСР
м. Київ, Костянтинівська, 22/7.

ВСТУП

Український народ під проводом Комуністичної партії, при братній допомозі всіх народів СРСР і перш за все великого російського народу перетворив Україну в квітучу індустріально-колгоспну республіку.

За 40 років Радянської влади загальний обсяг промислової продукції України зріс порівняно з 1913 роком у 18 разів, а крупної промисловості — в 26 разів. На Україні виплавляється біля половини загальносоюзної продукції чавуну, 37,7% сталі і 38,8% прокату. На Україну припадає більше половини загальносоюзного видобутку залізної руди, одна третина вугілля, понад 29% горючого газу, понад 18% загальносоюзного виробництва електроенергії.

Українська РСР — республіка всебічно розвинутого машинобудування. На її долю припадає 46% загальносоюзного виробництва магістральних локомотивів, близько 40% тракторів, понад 60% тракторних плугів.

Поряд з галузями важкої промисловості в межах УРСР розміщена високорозвинута харчова і легка промисловість загальносоюзного значення. На Україну припадає 72% загальносоюзного виробництва цукру, одна чверть виробництва олії і вершкового масла.

За роки Радянської влади харчова промисловість України збагатилася новими галузями, в тому числі кондитерською, консервною, молочною та ін.

Набагато зросло порівняно з дореволюційним періодом виробництво різноманітної продукції легкої промисловості.

Виробництво бавовняних тканин зросло у 1956 році порівняно з 1913 роком у 10,6 раза, шерстяних — у 2,7 раза, взуття шкіряного — в 5,6 раза.

Легка промисловість України випускає багато нових видів продукції — тканини з штучного волокна, панчішно-трикотажні вироби, різноманітні види галантерейних виробів і предметів культурно-побутового призначення.

Україна — республіка не тільки всебічно розвинутої промисловості, але й передового соціалістичного сільського господарства.

Послідовне здійснення партією ленінського кооперативного плану забезпечило повну перемогу соціалізму на селі. Особливо великих успіхів сільське господарство досягло за період після вересневого (1953 р.) Пленуму ЦК КПРС, який визначив програму крутого піднесення сільського господарства.

Освоєння цілинних земель, введення нового порядку планування сільського господарства, введення нового порядку заготівель сільськогосподарських продуктів, здійснення ряду заходів підвищення матеріальної зацікавленості колгоспів і колгоспників у результатах громадського виробництва, реорганізація МТС тощо, дали змогу за короткий час набагато збільшити виробництво найважливіших видів сільськогосподарської продукції в СРСР і зокрема в УРСР.

Соціалістична система господарства охоплює майже повністю все землеробство Української РСР.

На ланах 812 радгоспів і понад 15 тис. колгоспів орденоносної України працює 220 тисяч тракторів (в 15-сильному обчисленні), близько 44 тисяч зернових комбайнів, близько 115 тис. вантажних автомобілів і багато інших різноманітних машин. У сільському господарстві Української РСР широко використовується електроенергія. Всі радгоспи республіки електрифіковано. Понад $^4/_5$ всіх колгоспів використовують електроенергію.

Переваги великого соціалістичного сільського господарства дозволили за роки Радянської влади збільшити порівняно з 1913 роком посівну площу УРСР майже на 17%. Набагато збільшилась площа під посіви найбільш цінних товарних культур: озимої пшениці, різноманітних технічних культур, картоплі і овочів, а також кормових культур.

За роки Радянської влади на колгоспних та радгоспних ланах все в більшій кількості посів ведеться вітчизняними високоврожайними сортами сільськогосподарських культур.

Набагато зріс агротехнічний рівень сільськогосподарського виробництва. Все це дало можливість значно підвищити врожайність зернових і технічних культур, збільшити їх валові збори.

На долю УРСР припадає понад $^1/_6$ всієї посівної площі СРСР, близько $^1/_4$ загальносоюзних посівів технічних культур, близько $^1/_4$ посівної площі картоплі і близько $^1/_3$ посівів овочевих та баштанних культур.

Українська РСР — республіка розвинутого садівництва і виноградарства. В її межах розміщено 43,4% загальносоюзної площі садів і 24% виноградників.

Велика роль України також у виробництві тваринницької продукції. В республіці успішно розвивається громадське продуктивне тваринництво. Багато вже зроблено для створення достатньої і сталої кормової бази тваринництва, поліпшено умови утримання худоби. Високими темпами зростає продуктивність всіх видів тваринництва, збільшується виробництво м'яса, молока, вовни.

Українська РСР дає близько 24% загальносоюзного виробництва м'яса, понад 24% молока.

З великим натхненням працівники сільського господарства УРСР працюють над тим, щоб на заклик Центрального Комітету КПРС у найближчі роки наздогнати Сполучені Штати Америки по виробництву м'яса, молока і масла на душу населення.

Одночасно із зростанням обсягу виробництва зростає і продуктивність праці, знижується собівартість вироблюваної продукції.

Внаслідок здійснення заходів, розроблених вересневим (1953 р.) і наступними пленумами ЦК та XX з'їздом КПРС, набагато підвищились прибутки колгоспів, збільшилась оплата праці колгоспників, поліпшились матеріально-побутові умови працівників сільського господарства.

Завдання полягають в дальшому збільшенні виробництва різноманітної продукції, необхідної для підвищення життєвого рівня радянського народу, посилення економічного потенціалу нашої Батьківщини.

До найбільш актуальних завдань, які стоять перед колгоспами та радгоспами, відноситься поліпшення використання землі як основного засобу виробництва у сільському господарстві на основі підвищення врожайності всіх сільськогосподарських культур. На Україні вже в найближчі роки повинно бути значно збільшено виробництво зерна, технічних культур, картоплі, овочів, продуктів садівництва та виноградарства.

У приміських зонах великих міст і промислових центрів повинно значно зрости виробництво картоплі та овочів.

Найважливішою умовою, що забезпечує зростання виробництва м'яса, молока, вовни на душу населення, є дальше зміцнення кормової бази тваринництва. Вирішальна роль в цьому належить вирощуванню кукурудзи на зерно і на силос.

Збільшення виробництва сільськогосподарської продукції супроводжуватиметься зростанням продуктивності сільськогосподарської праці, зниженням трудових і матеріальних витрат на одиницю продукції.

У вирішенні поставленого перед працівниками сільського господарства завдання підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції дуже важливе значення має запровадження науково обгрунтованих систем ведення господарства залежно від умов окремих економічних та природних зон країни і кожного господарства. У зв'язку з цим на особливу увагу заслуговують питання спеціалізації і розміщення сільського господарства Української РСР.

Атлас сільського господарства УРСР є першою спробою відобразити сучасне розміщення і спеціалізацію сільського господарства УРСР. Він складається з 47 карт, що характеризують природні умови, розміщення і спеціалізацію сільського господарства України за станом на 1956 рік. Незважаючи на зміни, що відбулися в сільському господарстві України в період 1957—1958 рр., атлас відображає найбільш характерні риси спеціалізації і розміщення сільського господарства республіки.

Атлас розрахований на працівників сільського господарства, студентів сільськогосподарських і географічних учбових закладів, викладачів середніх шкіл та інших спеціалістів, що цікавляться питаннями сільського господарства.

Масштаб карт атласу (1 : 4 000 000) взято відповідно до призначення атласу — служити настільним посібником. Всі карти атласу генералізовано і узагальнено відповідно до прийнятого масштабу. Генералізація зроблена на основі вивчення причинної обумовленості кожного з ареалів, відображених на картах. Відображення всіх економічних показників ведеться картограмним методом.

Використання цього методу пов'язане з віднесенням значення картованої ознаки до всієї земельної площі адміністративного району або групи суміжних районів, включаючи землі, не використані в сільському господарстві.

Карти атласу містять велику кількість діаграм, що відображають розвиток найважливіших галузей сільського господарства СРСР і УРСР за 1913—1956 рр.

Зокрема, вперше опубліковані діаграми, що характеризують зональні відмінності в стані і спеціалізації сільського господарства УРСР.

Важливіші показники, які характеризують сільське господарство, розглядаються також в межах природних зон: 1) Полісся, 2) Лісостеп, 3) Північний і центральний степ, 4) Південний степ, 5) Гірський Крим (включаючи Передгір'я), 6) Південне узбережжя Криму, 7) Передкарпаття, 8) Гірська область Карпат, 9) Закарпатська низовина.

Робота по підготовці атласу до друку здійснювалась в тісному співробітництві з Українським науково-дослідним інститутом економіки і організації сільського господарства. Цим інститутом були розглянуті програма атласу, а також авторські оригінали всіх його карт. Поради і зауваження інституту щодо програми і карт атласу автори враховували під час підготовки їх до друку.

В процесі підготовки атласу до друку цінні зауваження щодо змісту і методики складання та упорядкування карт були також зроблені: агрономом Н. І. Дем'янович, професором Г. О. Кривченко, канд. економ. наук Л. М. Корецьким, доц. Ф. М. Мачихіним, доц. М. Г. Русаковим, доц. І. М. Рибачком і канд. географ. наук М. О. Хилюком.

Підготовка атласу до видання та його надрукування виконана на Київській картографічній фабриці Головного управління геодезії і картографії МВД СРСР.

Географічний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка продовжує працювати над дальшим удосконаленням атласу і просить всі критичні зауваження щодо атласу та окремих його карт надсилати на адресу географічного факультету.

Голова редакційної ради акад. УАСГН, чл.-кор.

ВАСГНІЛ, доктор економ. наук І. Н. РОМАНЕНКО.

ПОЯСНЕННЯ ДО КАРТ АТЛАСУ

1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УРСР

Виробнича спеціалізація сільського господарства (карта 1)

Кожна сільськогосподарська зона спеціалізується на виробництві тих або інших видів сільськогосподарської продукції, які мають міжрайонне значення і для яких в даній зоні існують сприятливі природні і економічні передумови.

Виробничий напрям сільського господарства знаходить найбільш повне відображення в структурі товарної продукції.

Розміщення і розвиток сільського господарства обумовлюється закономірностями соціально-економічного порядку, проте дія їх протікає в умовах певного природного середовища, що і надає розміщенню сільськогосподарського виробництва зонального характеру.

Сільськогосподарська зона являє собою виробничо-територіальний, комплекс радгоспно-колгоспного виробництва, який складається під діянням загальних районоутворюючих факторів і відзначається однотипністю поєднання провідних і допоміжних галузей сільського господарства.

Підзона являє собою частину сільськогосподарської зони і відрізняється від інших частин зони переважним розвитком певних культур і галузей тваринництва з числа галузей і культур, які визначають виробничу спеціалізацію зони в цілому.

Метою географічного дослідження розміщення і спеціалізації сільського господарства є найбільш детальне вивчення місцевих особливостей сільського господарства.

Звідси випливає необхідність використання як основи для районування найдрібніших адміністративно-територіальних підрозділів з поступовим переходом до узагальнень, що охоплюють великі території.

При дрібномасштабному картуванні УРСР за вихідну одиницю районування сільського господарства прийнято адміністративний район.

Таким чином, карта виробничої спеціалізації відображає переважний тип виробничого напряму радгоспів і колгоспів, які лежать в межах адміністративного району або групи районів, але не дає уявлення про внутрішні відмінності сільського господарства в межах цього району. Відмінності такого роду можуть бути відображені лише на картах крупного масштабу.

Робота по сільськогосподарському районуванню звичайно розчленовується на два етапи: 1) виявлення зон, що історично склалися, і їх характеристика, 2) визначення перспектив розвитку кожної сільськогосподарської зони.

Карта зон виробничої спеціалізації сільського господарства, вміщена в атласі, відображає сільськогосподарські зони України, що склалися, і може бути використана для робіт з перспективного районування. Дрібність таксономічної шкали залежить від ступеня диференціації сільського господарства, а також від ступеня узагальнення виробничих типів господарства. При переході до карт більш крупного масштабу порівняно з прийнятим для атласу сільського господарства, таксономічна шкала зон виробничої спеціалізації може бути доповнена ступенями, які відображають конкретні місцеві особливості колгоспно-радгоспного виробництва.

Діаграми відображають структуру грошових прибутків колгоспів кожної сільськогосподарської зони і підзони в 1956 році.

Густота сільського населення (карта 2)

Карта відображає густоту сільського населення, а також розміщення сітки сільськогосподарських учбових і науково-дослідних установ республіки.

Діаграми показують динаміку чисельності і склад населення СРСР і УРСР, розподіл населення по природних зонах, а також зональні відмінності в густоті населення УРСР.

Карта радгоспів (карта 3)

Карта відображає розподіл продукції радгоспів по адміністративних районах республіки з показом виробничої спеціалізації радгоспів. Діаграми дають уявлення про динаміку радгоспного виробництва, розподіл радгоспів за виробничою спеціалізацією (по УРСР в цілому і по природних зонах республіки).

При користуванні картою необхідно враховувати, що 1956 рік відзначався значною загибеллю посівів озимої пшениці на півдні УРСР і внаслідок цього істотним зменшенням товарної продукції зернових радгоспів.

Середній розмір колгоспів по грошових доходах і посівній площі (карта 4)

Карта відображає зональні відмінності в середньому розмірі колгоспів за грошовими доходами і посівною площею. Діаграми дають уявлення про динаміку грошових доходів колгоспів УРСР за 1940—1956 рр. На діаграмах показано також групування колгоспів в межах кожної природної зони за розмірами грошових доходів, посівною площею і кількістю дворів.

Карта може бути використана при вивченні географічних відмінностей в рівні економічного розвитку колгоспів УРСР.

Мінеральні і органічні добрива (карта 5)

Карта відображає географічні відмінності в кількості мінеральних і органічних добрив, що вносяться на гектар орної землі.

На карті показані також найважливіші родовища агроруд.

Схематична карта прогнозу будівельних матеріалів четвертинних відкладів УРСР (цегельно-черепичної сировини) (карта 6)

В основу складання карти покладено принцип ступеня придатності порід четвертинного віку для виробництва будівельних матеріалів (цегли і черепиці).

Схематична карта прогнозу будівельних матеріалів четвертинного віку (лес, лесовидні суглинки) може бути використана фахівцями, які мають справу з забезпеченням радгоспів та колгоспів будівельними матеріалами.

Механізація сільського господарства (карта 7)

Карта характеризує зональні відмінності в рівні механізації сільського господарства за допомогою таких показників: а) кількість комбайнів (зернових) на 100 гектарів посівної площі зернових культур; б) кількість тракторів (в 15-сильному обчисленні) на 100 гектарів орної землі.

Діаграми доповнюють карту даними про динаміку кількості тракторів і комбайнів УРСР за 1940—1956 рр. Діаграми характеризують також рівень механізації найважливіших сільськогосподарських робіт, електрифікацію колгоспів, зональні відмінності у забезпеченості сільського господарства тракторами, комбайнами, а також зональні відмінності ступеня продуктивності їх використання.

II. ПРИРОДНІ УМОВИ

Гіпсометрична карта (карта 8)

Рельєф є одним з найважливіших компонентів географічного середовища і урахування його необхідно при вивченні природних умов сільськогосподарського виробництва.

Гіпсометрична карта, яка вміщена в атласі, розкриває основні особливості орографічної будови території України.

Карти агрокліматичного районування УРСР

Кількість днів з температурою від 5 до 15° (карта 9; Кількість днів з температурою вище 15° (карта 10); Коефіцієнти зволоження території (карта 11); Схема агрокліматичного районування Української РСР (карта 12)

Схема агрокліматичного районування складена на основі попередніх трьох карт з врахуванням меж природних географічних комплексів (головним чином, грунтового і відновленого рослинного покриву), розміщення і врожайності сільськогосподарських культур.

Карта кількості днів із середньодобовими температурами вище 15° підкреслює найбільш істотні відмінності в тривалості періоду інтенсивності вегетації для основних сільськогосподарських культур: зернових технічних, плодових, городніх та ін.

Звертає на себе увагу досить чіткий поділ рівнинної території України на дві смуги по ізолінії 115—120 днів інтенсивної вегетації (з температурою вище 15°). На південь цієї ізолінії, що з'єднує райони Закарпаття, Придністров'я і степові райони, концентрується багато вимогливих щодо тепла сільськогосподарських рослин, як-от виноград, рис, кукурудза на зерно, тютюн, люцерна, цінні зимові сорти яблук і груш та ін.

В Карпатах ізолінією 60 днів інтенсивної вегетації виділяються найбільш холодні райони з переважанням хвойних лісів (гірські аналоги тайги рівнинної місцевості). Кінець кінцем, ізолінія 150 днів у рік з температурою вище 15° характеризує субтропічний район південного узбережжя Криму.

Ізолінії на цій карті у межах рівнинної місцевості загалом мають широтний напрямок.

Карта кількості днів за рік з середньодобовою температурою від 5 до 15° характеризує тривалість прохолодних періодів вегетації сільськогосподарських культур навесні і восени.

Ізолінії на рівнинній місцевості видовжені у меридіальному напрямку, підкреслюючи відмінності в ступені континентальності клімату. З агрокліматичної точки зору ця ознака континентальності клімату є дуже показовою, тому що дає уявлення про тривалість весняного і осіннього періодів, які мають важливе значення в сільському господарстві.

Навесні в західних районах з більш тривалим періодом наростання температур від 5 до 15° створюються загалом більш сприятливі умови для проведення весняної сівби, для схожості і розвитку кореневої системи і кущення рослин, для цвітіння садів і виноградників, ніж у східних.

Не менш важливе значення має період осіннього зниження температур від 15 до 5°, який викликає на заході більш сприятливі умови для посіву, схожості і кущення озимої пшениці, для достигання і збирання врожаю культур тривалого вегетаційного періоду — цукрового буряка, кукурудзи, зимових сортів яблук і груш, винограду, картоплі та ін.

Ізолінією з числом днів більше 100 виділяються західні райони України з найменшою континентальністю клімату, на сході України спостерігається найбільша континентальність — з числом днів менше 80.

В гірських районах Карпат і Криму континентальність клімату значно менша, ніж в західних районах України, наближаючись до умов, характерних для морського клімату (понад 140 днів). Карта коефіцієнтів зволоженості території дає уявлення про інтегральні показники ступеня зволоженості території як співвідношення між ефективними атмосферними опадами за рік і величиною випаровування.

Формула для обчислення коефіцієнту зволоженості (K) має такий вигляд

$$K = \frac{\Sigma q}{2{,}4\,(t - t')\,n},$$

де Σq — річна величина ефективних опадів (із загальних атмосферних опадів виключено випарування і поверхневий стік як частина опадів, яка не використовується рослинами), $t - t'$ — психрометрична різниця, обчислена для червня та липня, тобто для місяців інтенсивності вегетації озимих і ранніх ярих зернових культур, n — тривалість дня за ті ж місяці; в цілому 2,4 $(t-t')n$ являє собою випарування; вона відповідає витраті води з грунту в *мм* ранніми ярими зерновими культурами (ячмінь) для одержання врожаю близько 20 *ц* з гектара.

Таким чином, в числівнику показано прихід води в грунт, який його можуть використати сільськогосподарські культури, в знаменнику — витрати на транспірацію сільськогосподарських рослин, а коефіцієнт показує відносну величину врожаїв ранніх зернових культур при високій агротехніці (держсортосітка). При коефіцієнті більше 1 — врожай понад 20 *ц* з гектара.

Коефіцієнти розроблені стосовно до сільськогосподарських культур. Але вони можуть застосовуватися і як коефіцієнти зволоженості території взагалі, про що свідчить порівняння з іншими аналогічними коефіцієнтами, наприклад, з коефіцієнтами Н. Н. Іванова.

На карті коефіцієнти більше 1,9—2,0 виділяють найбільш зволожені райони Полісся і західні райони Лісостепу, коефіцієнт 1,2—1,3 характерний для межі Степу з Лісостепом, менший коефіцієнт обмежує територію Степу з переважанням звичайних чорноземів, південних чорноземів і каштанових грунтів. Найбільша зволоженість спостерігається в гірських районах Карпат (понад 2,8).

Описані вище три карти послужили основою для складання схеми агрокліматичного районування УРСР. При виділенні агрокліматичних районів враховані особливості, що характеризують три основні географічні закономірності: 1) поясність — в розумінні розміщення природної і культурної рослинності в зв'язку з термічними умовами; 2) зональність — як закономірне розміщення грунтових відмінностей, рослинних асоціацій і врожаїв сільськогосподарських культур під впливом зволоженості території; 3) континентальність клімату — як показник зменшення стійкості в розвитку природної рослинності та урожаїв сільськогосподарських культур з заходу на схід.

Границі агрокліматичних районів проведені з врахуванням рубежів природного грунтово-рослинного покриву.

Характеристика окремих агрокліматичних районів подана в таблиці на карті.

Геологічна карта четвертинних відкладів (карта 13)

В основу складання карти четвертинних відкладів покладено стратиграфічний принцип; на карті показано: генезис, стратиграфію і літологію порід четвертинного віку, а також головні терасові уступи, місцезнаходження фауни і флори, палеолітичні стоянки, райони тектонічних порушень четвертинного віку (гляціодислокації) та інші позначення.

Ця карта дає наочне уявлення про просторове розміщення основних генетичних типів четвертинних відкладів на території УРСР, а саме: льодовикових, флювіогляціальних, озерних, алювіальних і алювіально-озерних, морських і лиманно-морських, еолових, елювіально-делювіальних, пролювіальних і елювіальних відкладів.

Складена карта четвертинних відкладів має не лише теоретичний інтерес, а і практичне значення тому, що з четвертинними відкладами пов'язана господарська діяльність людини.

Четвертинні відклади є не тільки пасивним фундаментом для різноманітного господарського будівництва, а використовуються також і як корисні копалини. Так, наприклад, такі четвертинні відклади, як леси і лесовидні суглинки, використовуються як сировина для виробництва будівельних матеріалів (цегли і клінкера), торф — як паливо, піски і галечники — як баластовий матеріал, піски — як формувальна сировина в металургійній промисловості, а також в скляному виробництві, четвертинні мергелі — як удобрення, моріон і гірський кришталь із розсипищ — як п'єзокварцова сировина в радіотехніці, а також цілий ряд цінних важких мінералів: ільменіт, каситерит, циркон, монацит та ін.

Карта грунтів (карта 14)

Карта в схематизованому вигляді відображає грунтовий покрив України. При даному масштабі довелось об'єднати близькі в агровиробничому відношенні підтипи грунтів, наприклад: сірі і світлосірі лісові грунти, опідзолені чорноземи і темносірі грунти та ін.

Деякі підтипи і види грунтів на карті не показані внаслідок невеликого розміру площ, які вони займають (наприклад, гірсько-лугові грунти кримських яйл та ін).

Таким чином, наявні на карті виділення являють собою комплекс грунтів з переважанням підтипу вказаного в умовних позначеннях.

При такому способі зображення більш яскраво підкреслюються загальні закономірності в розміщенні грунтів по території України, зокрема їх зональність.

Карта рослинності (карта 15)

На карті показані основні типи рослинності з виділенням сучасного поширення та типи сільськогосподарських угідь на місці того чи іншого типу рослинності, який існував тут до розорювання. Карта також відображає зональне розташування основних типів рослинності. Позамасштабними знаками показана найбільш характерна рослинність того чи іншого району, яка за умовами масштабу карти не може бути показана масштабними знаками.

Фізико-географічне районування Української РСР (карта 16)

На розміщення і розвиток сільського господарства великий вплив має весь комплекс фізико-географічних умов. Аналіз фізико-географічних факторів і процесів, їх взаємодії і взаємозв'язку дає можливість виділити в межах Української РСР окремі територіальні одиниці, які характеризуються спільними рисами природних умов.

За умовами масштабу карти фізико-географічне районування УРСР доведене до виділення природних областей і підобластей. При цьому територія УРСР розглядається в плані всього Радянського Союзу і при її районуванні прийнята така загальна схема таксономічних фізико-географічних одиниць: а) зональні одиниці — пояс, підпояс, зона, підзона, б) незональні — країна, провінція, область, підобласть.

Визначення меж зональних таксономічних одиниць проведено на основі аналізу типів грунтово-рослинного покриву, обумовлених балансом тепла і вологи. Додатково використані дані про вирощування основних сільськогосподарських культур. При виділенні фізико-географічних поясів провідне значення мають радіаційний і тепловий баланси та основні типи атмосферної циркуляції. В залежності від радіаційного і теплового балансів, а також різних типів атмосферної циркуляції створюється певне співвідношення тепла і вологи, яке визначає типи рослинного покриву, тривалість та інтенсивність вегетації природної рослинності і сільськогосподарських культур, характер, направленість і інтенсивність процесів вивітрювання, грунтоутворення тощо.

Пояси поділяються на зони, які характеризуються своєрідними ландшафтними типами грунтів і рослинності, зумовленими певним термічним режимом і ступенем зволоженості території. Пояси і зони поділяються на підпояси і підзони за більш вузькими показниками теплового і водного балансів, які визначають диференціацію грунтово-рослинного покриву на підтипи.

Вся територія України розташована в помірно-теплому підпоясі помірного поясу, лише південне узбережжя Кримського півострову відноситься до субтропічного поясу.

Рівнинна територія УРСР ділиться на три зональні частини — лісову, лісостепову і степову. Південна межа лісової зони визначається південним краєм поширення дерново-підзолистих грунтів, які сформувалися в умовах відносно надмірного зволоження під мішаними хвойно-широколистяними лісами. Лісостепова зона виділяється складним сполученням таких зональних типів і підтипів грунтів, як глибокі і опідзолені чорноземи, з одного боку, і сірі лісові грунти — з другого. Степова зона характеризується поширенням звичайних і південних чорноземів, які вздовж Чорного і Азовського морів змінюються смугою каштанових грунтів.

Межа між лісостеповою і степовою зонами визначається північною лінією поширення звичайних чорноземів, які сформувалися під різнотравно-типчаково-ковиловими степами в умовах відносно недостатнього зволоження. На півдні України степова зона підходить безпосередньо до берегів Чорного і Азовського морів; на Кримському півострові вона обмежується підніжжям зовнішньої куести Кримських гір.

Полісся УРСР входить до південної підзони лісової зони СРСР. Це частина підзони мішаних хвойно-широколистяних лісів і більше в зональному плані не поділяється.

Лісостепова частина території України являє собою суцільний південно-західний відрізок лісостепової зони СРСР.

За ступенем зволоженості і термічним режимом виділяються північний лісостеп з більшою зволоженістю і південний з меншою зволоженістю. За характером відновленого рослинного покриву північна лісостепова підзона виділяється великими (на заході майже суцільними) масивами широколистяних лісів і значно меншими за площею полянами і островами остепнених луків і лучних степів. Південна лісостепова підзона у відновленому стані характеризується чергуванням масивів різнотравно-лучних степів з масивами широколистяних лісів, переважно дібров.

Степова зона України, яка також являє собою суцільний південно-західний відрізок степової зони СРСР, за ступенем зволоженості і термічним режимом ділиться на три підзони: північну, середню і південну. За грунтовим і відновленим грунтовим рослинним покривом ці підзони виділяються досить чітко: північна як підзона звичайних чорноземів, які сформувалися під різнотравно-типчаково-ковиловими степами, середня як підзона південних чорноземів, які сформувалися під типчаково-ковиловими степами, і південна як підзона південних солонцюватих чорноземів і каштанових грунтів, які сформувалися під розрідженими типчаково-ковиловими і ковилово-полиновими степами.

Незональні одиниці районування виділені на основі таких класифікаційних ознак.

Фізико-географічна країна виділяється як вища незональна одиниця районування у зв'язку з своєрідністю структури географічної зональності, обумовленою єдністю геоструктури і загальними рупними рисами рельєфу, а також характером атмосферної циркуляції і обміну тепла і вологи.

Територія України входить до складу трьох фізико-географічних країн — Російської рівнини, Карпат і Кримсько-Кавказької гірської країни.

Провінція розглядається як частина зони або гірської країни, яка виділяється за ступенем континентальності і характером трансформації повітряних мас, що істотно впливає на поширення і розвиток природної і культурної рослинності і викликає деякі внутрішньозональ-

ні відмінності грунтово-рослинного покриву. Крім того, при виділенні провінції враховується своєрідність історії розвитку ландшафтів.

На карті районування межі провінцій не показані, бо Полісся і гірські частини України входять до складу провінцій, які виходять за межі України, а лісостепова і степова частини України розглядаються в плані території СРСР як окремі провінції.

При виявленні меж нижчих незональних таксономічних одиниць (фізико-географічних областей і підобластей) першочергове значення надається особливостям геолого-геоморфологічних умов, які викликають зміни балансів тепла, вологи і поживних речовин, що істотно проявляється в формуванні відмін ландшафтних (зональних) типів грунтово-рослинного покриву.

При цьому особлива увага приділяється виявленню направленості і інтенсивності сучасних природних процесів — водної і вітрової ерозії, акумуляції, фільтрації, суфозії, заболочування, засолення, які зумовлюють значні зміни воднофізичних і біохімічних властивостей грунтів та зміни рослинних угруповань. Все це викликає істотні відмінності умов вирощування сільськогосподарських культур.

III. РОСЛИННИЦТВО

Орна земля (карта 17)

Карта відображає географічні відмінності в ступені розораності земельної площі УРСР і відмінності в кількості орної землі, що припадає на одного працездатного колгоспника.

Діаграми дають уявлення про зміни, що відбулися за роки Радянської влади в розподілі сільськогосподарських земель по категоріях землекористувачів.

Ряд діаграм характеризує розораність земельної площі СРСР, УРСР і кожної з природних зон республіки, а також зональні відмінності в розміщенні фонду орних земель УРСР і кількості орної землі на одного працездатного колгоспника. При користуванні картою слід мати на увазі, що рівень розораності стосується всієї території адміністративного району.

Сіножаті (карта 18)

Карта відображає географічні відмінності в ступені забезпеченості сіножатями, а також відмінності в середній врожайності їх за 1953—1956 рр.

Діаграми показують питому вагу сіножатей в загальній земельній площі СРСР, УРСР і кожної з природних зон республіки. В діаграмі показані зональні відмінності в розміщенні сіножатей УРСР, а також зональні відмінності в структурі сіножатей за типами і середньою врожайністю їх.

Вигони і пасовища (карта 19)

Карта відображає географічні відмінності в ступені забезпеченості вигонами і пасовищами.

Діаграми показують питому вагу вигонів і пасовищ в загальній земельній площі СРСР, УРСР, кожної з природних зон республіки, а також розподіл вигонів і пасовищ по типах.

Карта лісистості (карта 20)

Карта відображає географічні відмінності в лісистості УРСР. Діаграми показують лісистість СРСР, УРСР, кожної з природних зон республіки а також розміщення загальної площі лісів УРСР по окремих природних зонах.

При користуванні картою слід мати на увазі, що на ній відображено лише відмінності в питомій вазі лісів у загальній земельній площі району і не відображено розміщення окремих лісових масивів.

Карта меліорації (карта 21)

Карта відображає розміщення площі зрошуваних (по колгоспах) і осушених (по всіх категоріях господарств) земель по адміністративних районах республіки.

Діаграми характеризують стан водного господарства УРСР в цілому і по окремих зонах республіки.

Озима пшениця (карта 22) і озиме жито (карта 23)

Карти відображають розміщення посівної площі озимої пшениці, озимого жита, а також географічні відмінності в середній врожайності їх за 1953—1956 рр. Діаграми характеризують динаміку посівної площі озимої пшениці і озимого жита в СРСР і УРСР за 1913—1956 рр., питому вагу УРСР в СРСР по посівній площі озимої пшениці і озимого жита, зональні відмінності по УРСР в їх питомій вазі в загальній посівній площі, а також зональні відмінності в урожайності.

У 1956 р. на півдні УРСР мала місце значна загибель озимих культур. У зв'язку з цим з метою більш правильного відображення розміщення сільськогосподарських культур по озимих культурах взято площу посівів їх з осени.

За уточненими підрахунками посівні площі озимої пшениці на Україні у відношенні до 1913 року становили: в 1940 р. — 204,5%, в 1950 р.— 174,3%, в 1953 р. — 292,5%, в 1955 р. — 273,5%, в 1956 р. — 125,8%.

Кукурудза (карта 24), овес (карта 25), ярий ячмінь (карта 26), гречка (карта 27), просо (карта 28)

Карти найважливіших ярих зернових культур відображають розміщення кожної з них і географічні відмінності в середній врожайності за 1953—1956 рр.

В зв'язку із значним пересівом загиблої озимини в 1956 р. питома вага ярих культур в загальній посівній площі обчислена з відрахуванням пересіву по загиблих озимих культурах.

Діаграми характеризують динаміку посівної площі кожної з ярих культур за 1913—1956 рр., питому вагу в загальній посівній площі СРСР, УРСР і кожної з природних зон республіки за відрахуванням пересіву по загиблій озимині.

На картах показані також зональні відмінності в розподілі посівної площі кожної з ярих зернових культур і середньої їх врожайності за 1953—1956 рр.

В 1956 р. по Українській РСР із загальної посівної площі кукурудзи посіви її на силос і зелений корм становили 33%.

На даній карті показані посіви кукурудзи на зерно.

Посіви кукурудзи на силос і зелений корм розміщуються на Україні повсюдно.

Цукрові буряки (карта 29), льон-довгунець і льон-кудряш (карта 30) коноплі (карта 31), соняшник (карта 32), технічні культури (тютюн, махорка, ефіро-олійні та ін.) (карта 33)

Карти найважливіших технічних культур відображають розміщення їх посівів, географічні відмінності у врожайності, а також розміщення найважливіших промислових підприємств, пов'язаних з переробкою технічних культур.

Діаграми характеризують динаміку посівної площі кожної з технічних культур СРСР і УРСР, питому вагу в загальній посівній площі СРСР, УРСР і природних зон республіки (за вирахуванням пересіву по загиблій озимині).

На діаграмах показані також зональні відмінності в розподілі посівної площі технічних культур і відмінності в їх врожайності.

За уточненими підрахунками посівні площі коноплі на Україні у відношенні до 1913 р. становили: в 1940 р.— 158,6%, в 1950 р.— 147,7%, в 1953 р.— 126,9%, в 1955 р.— 126,1%, в 1956 р.— 125,6%.

Картопля (карта 34), овочеві культури (карта 35), продовольчі баштанні культури (карта 36)

Карти картоплі і овочево-баштанних культур відображають їх розміщення, географічні відмінності в середній врожайності. Посівні площі показані за вирахуванням пересіву по загиблій озимині. На карті показано також розміщення винокурної і крохмалепатокової промисловості.

Діаграми характеризують посівні площі під картоплею і овочево-баштанними культурами в СРСР, УРСР і природних зонах України, а також географічні відмінності у врожайності.

Сади (карта 37), виноградники (карта 38)

Карти відображають розміщення садів і виноградників в УРСР, а також найважливіших підприємств виноробної промисловості.

Діаграми характеризують питому вагу садів і виноградників в загальній земельній площі СРСР і УРСР, а також природних зон республіки.

При користуванні картою садів та виноградників слід мати на увазі, що за період 1957—1958 рр. площа під ними значно зросла. За ці роки посаджено в межах України садів і ягідників 133 тис. гектарів, виноградників — 139 тис. гектарів.

Укісна площа багаторічних трав посіву минулих років (карта 39)

Карта відображає розміщення укісної площі багаторічних трав, посіву минулих років і географічні відмінності в їх врожайності.

Діаграми характеризують посівну площу кормових культур СРСР і УРСР, динаміку посівної площі найважливіших кормових культур, склад посівної площі багаторічних трав.

На діаграмі також показані зональні відмінності в питомій вазі багаторічних трав в загальній посівній площі (за вирахуванням пересіву по загиблій озимині), а також відмінності в середній врожайності за 1953—1956 рр.

При розгляді карт, що відображають географічні відмінності у врожайності сільськогосподарських культур, слід мати на увазі, що в районах з низькою питомою вагою даної культури в загальній посівній площі врожайність відноситься до незначних посівних площ.

IV. ПРОДУКТИВНЕ ТВАРИННИЦТВО

Поголів'я продуктивної худоби (карта 40)

Карта висвітлює географію густоти поголів'я продуктивної худоби (в переводі на велику рогату худобу) на 100 *га* сільськогосподарської площі і на 100 *га* посівної площі. Ці показники характеризують рівень розвитку тваринництва і співвідношення рослинництва і тваринництва.

Діаграми показують структуру стада продуктивної худоби в СРСР, УРСР і природних зонах республіки, а також питому вагу УРСР в СРСР по загальному поголів'ю продуктивної худоби.

На діаграмах показані також зональні відмінності в густоті поголів'я продуктивної худоби на 100 *га* сільськогосподарської площі і на 100 *га* посівної площі по всіх категоріях господарства.

Поголів'я корів (карта 41)

Карта відображає питому вагу корів в загальному поголів'ї великої рогатої худоби, а також географічні відмінності в середньому надої молока на одну фуражну корову.

На карті показано розміщення найважливіших підприємств по промисловій переробці молока.

Діаграми характеризують динаміку поголів'я корів в СРСР і УРСР за 1916—1956 рр., питому вагу УРСР в СРСР по поголів'ю корів, питому вагу корів в стаді великої рогатої худоби, а також зональні відмінності в середньому надої молока на одну фуражну корову.

Поголів'я великої рогатої худоби (карта 42)

Карта відображає густоту поголів'я великої рогатої худоби на 100 *га* сільськогосподарської площі і географічні відмінності в живій вазі вирощеного поголів'я великої рогатої худоби на 100 *га* сільськогосподарської площі.

Поголів'я свиней (карта 43)

Карта показує відмінності в густоті поголів'я свиней та в живій вазі вирощеного поголів'я свиней на 100 *га* орної землі. При користуванні картою слід мати на увазі, що в гірській області Карпат, на південному березі Криму і в ряді районів Полісся висока густота поголів'я свиней значною мірою пояснюється низькою розораністю земельної площі.

Діаграми характеризують динаміку поголів'я свиней в СРСР і УРСР за 1916—1956 рр., питому вагу УРСР в СРСР по поголів'ю свиней. На діаграмах показаний також склад породного поголів'я свиней, зональні відмінності в питомій вазі свиней в загальному поголів'ї продуктивної худоби і в живій вазі вирощеного поголів'я свиней на 100 *га* орної землі.

Вівці та кози (карта 44)

Карта відображає географію густоти поголів'я овець і кіз на 100 *га* сільськогосподарської площі і географічні відмінності в настригу вовни на одну вівцю.

Діаграми характеризують динаміку поголів'я овець і кіз в СРСР і УРСР за 1916—1956 рр., питому вагу УРСР в СРСР по поголів'ю овець і кіз, склад породного поголів'я овець, а також зональні відмінності в структурі стада овець і в настригу вовни на одну вівцю.

Допоміжні галузі тваринництва (птахівництво, рибальство, бджільництво та ін.) не знайшли відображення в даному виданні атласу в зв'язку з обмеженістю обсягу його.

V. ВИХІД НАЙВАЖЛИВІШИХ ВИДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ НА 1 ЛЮДИНО-ДЕНЬ, ЗАТРАЧЕНИЙ НА ЇХ ВИРОБНИЦТВО

Валовий збір зернових культур на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво (карта 45). Валовий збір цукрових буряків та картоплі на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво (карта 46). Надій молока та вихід свинини на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво (карта 47)

Карти відображають географічні відмінності у виході зерна, цукрового буряка, картоплі, м'яса, молока на один людино-день, витрачений на їх виробництво.

Діаграми характеризують зональні відмінності у виході найважливіших видів сільськогосподарської продукції на один людино-день, витрачений на їх виробництво, а також зональні відмінності в собівартості одиниці продукції.

* *
*

При складанні карт атласу використані літературні, архівні та фондові матеріали, а також наслідки особистих досліджень авторів карт.

При розробленні економічних карт атласу (№№ 1—5, 7, 17—47) використані статистичні дані, опубліковані у збірниках: 1) «Народне господарство Української РСР», Статистичний збірник, К., 1957; 2) «Досягнення Радянської України за 40 років», Статистичний збірник, К., 1957, 3) «Народное хозяйство СССР в 1956 году», Статистический сборник. М., 1957; 4) «Достижения Советской власти за 40 лет в цифрах», М., 1957; 5) «Посевные площади СССР», Статистический сборник, т. I—II, М., 1957; 6) «Численность скота в СССР», Статистический сборник, М., 1957.

Для складання карт і діаграм, що характеризують зональні відмінності сільського господарства, використані дані річних звітів радгоспів, колгоспів і МТС, а також інші статистичні матеріали Міністерства сільського господарства УРСР і Статистичного управління УРСР. Програма економічних карт атласу розроблена автором цих карт, йому ж належить статистична обробка необхідних даних а також складання авторських оригіналів карт.

Обчислювальні роботи, пов'язані з обробкою первинних звітних даних за програмою економічних карт атласу, виконані Київською фабрикою механізованої лічби «Союзмашоблік».

Схематична карта прогнозу будівельних матеріалів четвертинних відкладів (№ 6) складена на основі особистих досліджень автора, опублікованих літературних джерел і рукописних фондових матеріалів Геологічного управління УРСР.

При складанні гіпсометричної карти (№ 8) за основний картографічний матеріал було взято карту «Юго-запад Европейской части СССР» масштабу 1 : 2 500 000 з «Атласа мира ГУГК МВД СССР» видання 1954 року, стор. 41—42.

Всі орографічні підписи погоджені з підписами листа № 5 карти СРСР масштабу 1 : 2 500 000 складання 1956 року (кольорова проба).

Висотні відмітки і урізи вод перевірені за сучасним топографічним матеріалом.

Профілі побудувала асистент Л. Д. Машенцева.

Геологічна карта четвертинних відкладів (№ 13) складена на основі особистих геологічних досліджень авторів, опублікованої літератури з четвертинної геології, а також рукописних матеріалів фондів: Геологічного управління УРСР, Інституту соціалістичного землеробства, Київського державного університету, Інституту геологічних наук АН УРСР, Науково-дослідного інституту геології при Харківському державному університеті, Укргідроелектропроекту та інших наукових і господарських організацій.

Карта грунтів УРСР (№ 14) складена на основі карти грунтів УРСР видання 1949 р. (автори: К. С. Божко, Н. Б. Вернандер, П. А. Костюченко, Т. Н. Самбур, С. А. Скорина).

Карта рослинності (№ 15) складена на основі матеріалів Інституту ботаніки АН УРСР, «Геоботанической карты СССР» за редакцією Є. М. Лавренка і В. Б. Сочави (1954) та «Карты лесов СССР» за загальною редакцією М. Ф. Козлова і В. П. Цепляєва (1955).

Схема фізико-географічного районування Української РСР (№ 16) розроблена на основі узагальнення літературних і фондових матеріалів та власних досліджень авторів.

УРСР. ВИРОБНИЧА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

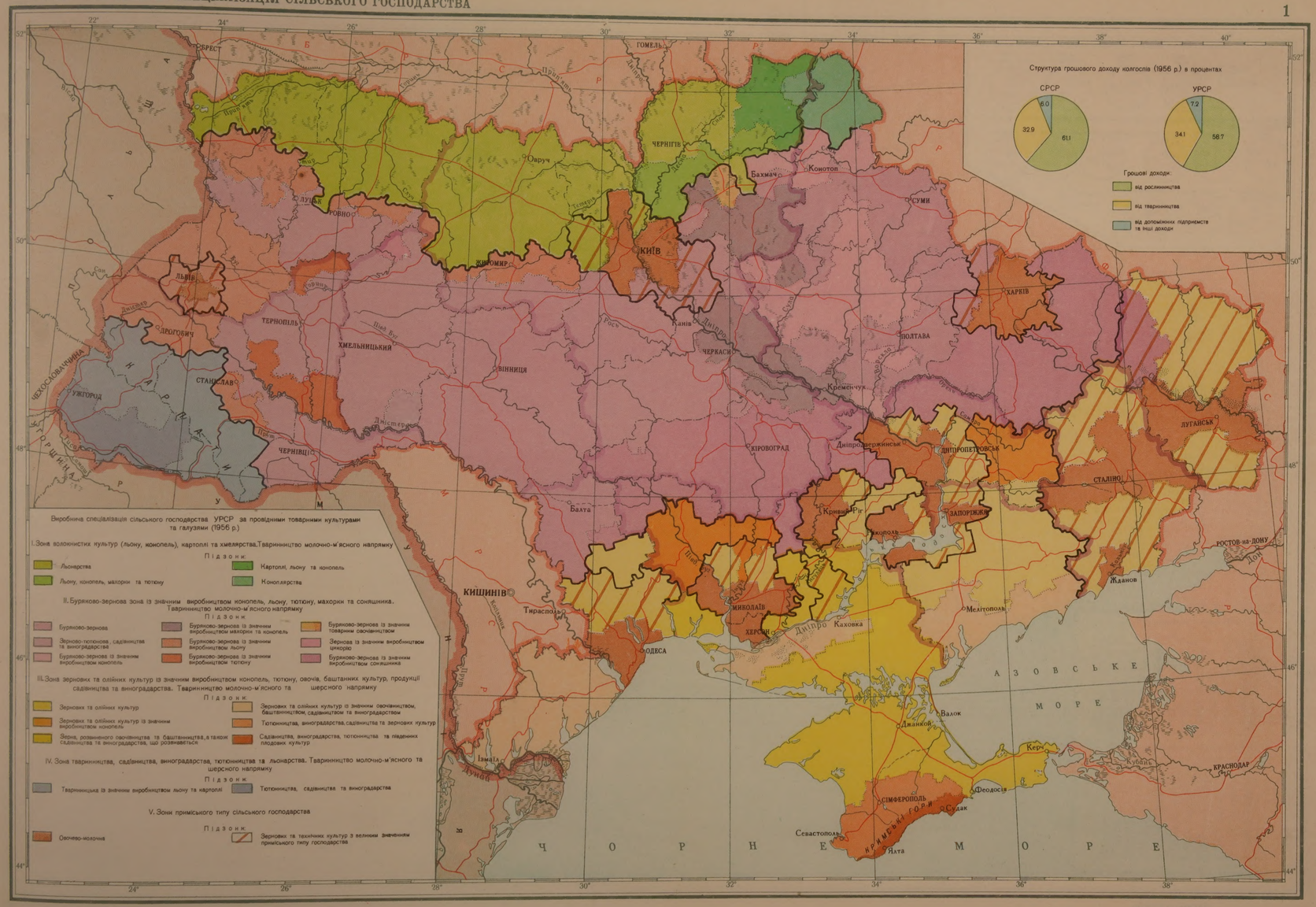

I. Зона волокнистих культур (льону, конопель), картоплі та хмелярства. Тваринництво молочно-м'ясного напрямку

II. Буряково-зернова зона із значним виробництвом конопель, льону, тютюну, махорки та соняшника. Тваринництво молочно-м'ясного напрямку

III. Зона зернових та олійних культур із значним виробництвом конопель, тютюну, овочів, баштанних культур, продукції садівництва та виноградарства. Тваринництво молочно-м'ясного та шерсного напрямку

IV. Зона тваринництва, садівництва, виноградарства, тютюнництва та льонарства. Тваринництво молочно-м'ясного та шерсного напрямку

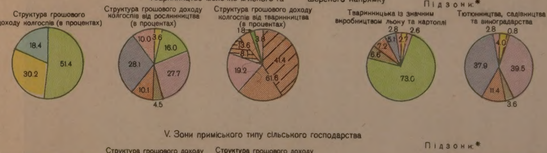

V. Зони приміського типу сільського господарства

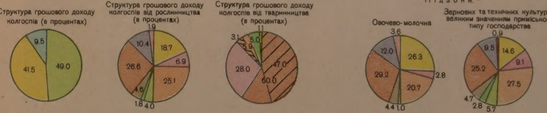

* Примітка. Структура грошового доходу колгоспів від рослинництва (в процентах)

Структура грошового доходу колгоспів (в процентах)
Грошові доходи
від рослинництва
від тваринництва
від допоміжних підприємств та інші доходи

Структура грошового доходу колгоспів від рослинництва (в процентах)
Грошові доходи від реалізації
зерна
льону
конопель
цукрового буряка
тютюну
махорки
цикорію
картоплі
овоче-баштанних культур
продукції садівництва та виноградарства
соняшника
продукції інших галузей рослинництва

Структура грошового доходу колгоспів від тваринництва (в процентах)
Грошові доходи від реалізації
великої рогатої худоби
в тому числі від реалізації молока
свинарських
вівчарських
в тому числі від реалізації вовни
птахівника
бджільничих пасік
від інших галузей тваринництва

Питома вага міського та сільського населення в процентах до всього населення

	1913 р. (в межах СРСР)	1913 р. (в межах УРСР)	1956 р. СРСР	1956 р. УРСР
міське	17.6	19.3	56.6	60.7
сільське	82.4	80.7	43.4	39.3

Питома вага міського та сільського населення в процентах до всього населення зони на квітень 1956 р.

	Полісся	Лісостеп	Північний та центральний степ	Південний степ	Гірський Крим	Південне узбережжя Криму	Передкарпаття	Гірська область Карпат	Закарпатська низовина
міське	35.3	24.2	38.5	60.6	39.4	31.3	68.7	27.2	72.8
сільське	64.7	75.8	61.5				31.8	20.4	21.1
							68.2	79.6	78.9

Зміна кількості населення за 1913–1956 рр. в процентах до 1913 р.

Міське населення

Все населення

	1913 р. (в межах СРСР)	1940 р. (розрахунок)	квітень 1956 р. (розрахунок)
СРСР	100.0	120.4	126.9
УРСР	100.0	116.5	115.3

Сільське населення

	1913 р. (в межах СРСР)	1940 р. (розрахунок)	квітень 1956 р. (розрахунок)
СРСР	100.0	100.0	86.3
УРСР	100.0	96.2	86.6

Міське населення

	1913 р. (в межах СРСР)	1940 р. (розрахунок)	квітень 1956 р. (розрахунок)
СРСР	100.0	215.6	309.0
УРСР	100.0	201.5	235.0

Питома вага УРСР в СРСР по території та кількості населення на квітень 1956 р. (в процентах)

	території	всього населення	міського	сільського
	2.7	20.3	18.4	21.7

Питома вага зон в УРСР по території та кількості населення на квітень 1956 р.

	території	всього населення	сільського
Полісся	15.1	12.3	13.2
Лісостеп	37.4	42.0	52.7
Північний та центральний степ	32.2	34.1	21.7
Південний степ	8.7	4.7	4.7
Гірський Крим	0.6	0.7	0.4
Південне узбережжя Криму	0.1	0.2	0.1
Передкарпаття	1.7	2.2	2.4
Гірська область Карпат	3.8	3.0	3.8
Закарпатська низовина	0.4	0.8	1.0

Густота населення на квітень 1956 р.

СРСР	8.9
УРСР	68.0
Полісся	54.7
Лісостеп	76.9
Північний та центральний степ	71.6
Південний степ	36.6
Гірський Крим	96.4
Південне узбережжя Криму	71.0
Передкарпаття	97.0
Гірська область Карпат	55.0
Закарпатська низовина	116.7

Густота сільського населення на квітень 1956 р.

СРСР	5.0
УРСР	41.0
Полісся	35.4
Лісостеп	57.5
Північний та центральний степ	27.5
Південний степ	22.2
Гірський Крим	30.2
Південне узбережжя Криму	19.8
Передкарпаття	59.3
Гірська область Карпат	43.8
Закарпатська низовина	92.0

Густота сільського населення (чол./1 кв. км)

до 20 | 20–40 | 40–60 | 60–80 | 80 і більше

Науково-дослідні установи (с/госп.)

- УАСГН
- науково-дослідні інститути
- дослідні станції, дослідні поля

Учбові заклади (с/госп.)

- інститути
- технікуми

Масштаб 1:4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Основні показники радгоспів УРСР (на кінець року) в процентах до 1940 р.

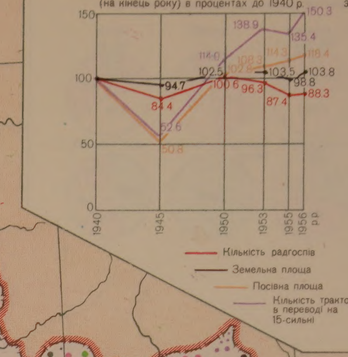

Розподіл загальної кількості радгоспів УРСР за виробничим напрямком на 1 січня 1956 р. (в процентах)

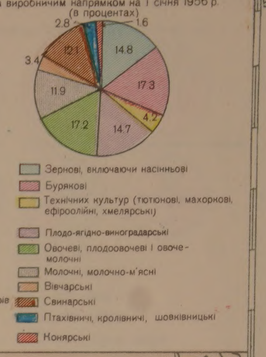

Розподіл радгоспів за виробничою спеціалізацією (питома вага в процентах до загальної комерційної собівартості продукції радгоспів зони) 1956 р.

Комерційна собівартість продукції радгоспів

Одна точка дорівнює:

- 20 млн. крб.
- 1 млн. крб.
- 500 000 крб.
- 250 000 крб.
- 100 000 крб.

Питома вага зон в радгоспному виробництві за 1956 р. (в процентах)

Виробнича спеціалізація радгоспів

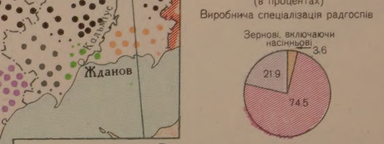

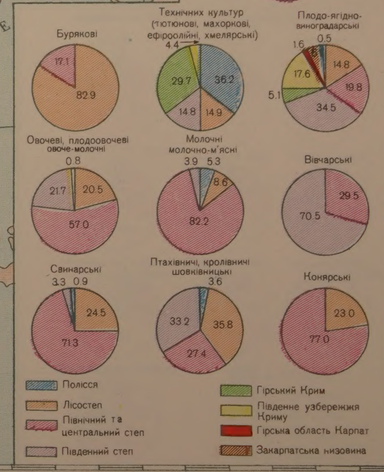

Виробнича спеціалізація радгоспів

- Зернові, включаючи насінньові
- Бурякові
- Технічних культур (тютюнові, махоркові, ефіроолінні, хмелярські)
- Плодо-ягідно-виноградарські
- Овочеві, плодоовочеві, овоче-молочні
- Молочні, молочно-м'ясні
- Вівчарські
- Свинарські
- Птахівничі, кролівничі, шовківницькі
- Конярські

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Групування колгоспів за розміром посівної площі в 1956 р. (в процентах)

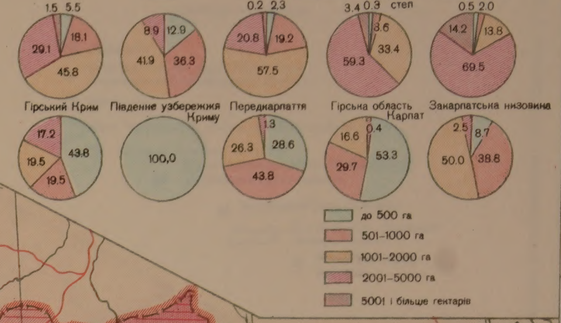

Групування колгоспів УРСР за розміром грошових доходів (в процентах до загальної кількості колгоспів в 1956 р.)

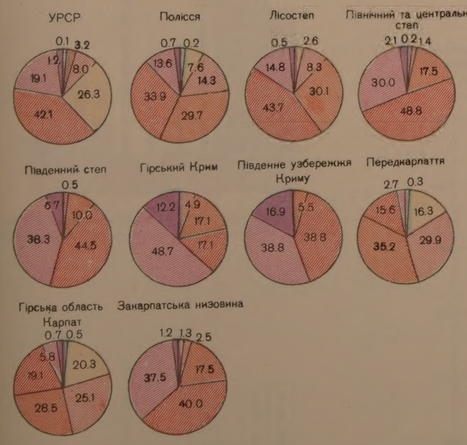

Грошові доходи колгоспів УРСР (на кінець року) в процентах до 1940 р.

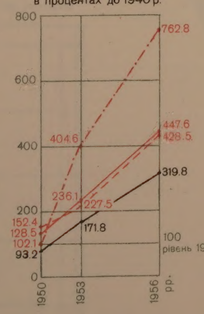

Групування колгоспів за кількістю дворів на кінець 1956 р. (в процентах)

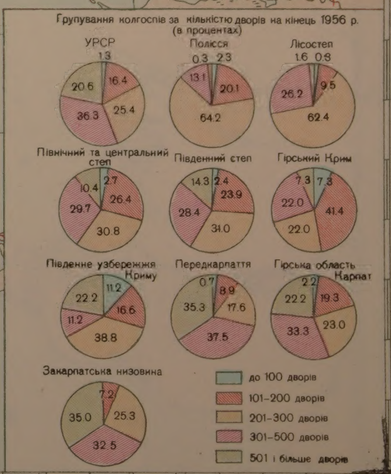

Сільськогосподарські угіддя (в тис. гектарів) в середньому на 1 колгосп

до 1 | 1.1–2 | 2.1–3 | 3.1–5 | 5.1 і більше

Грошові доходи (в млн карбованців) в середньому на 1 колгосп

до 0.5 | 0.6–1 | 1.1–2 | 2.1 і більше

Масштаб 1:4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

КОРИСНІ КОПАЛИНИ

- Фосфорити
- Фосфористі залізні руди Керченського (Приазовського) залізорудного басейну
- Калійні солі
- Межі Карпатського району залягання калійних солей
- Сольовий комплекс Сиваша
- Марганцеворудні райони Нікопольського марганцеворудного басейну
- Марганцеві руди Побужжя
- Дністровський і Донецький гіпсоносні райони
- Роменське гіпсове родовище

Кількість внесеного гною на 1 гектар орної землі колгоспів в процентах до середньої по УРСР в 1956 р.

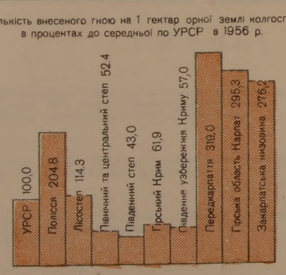

Вартість внесених мінеральних добрив на 1 гектар орної землі колгоспів в процентах до середньої по УРСР в 1956 р.

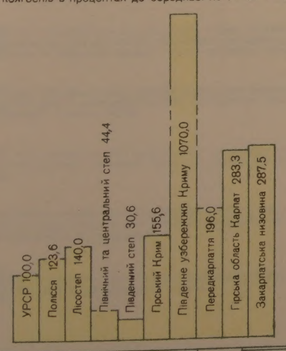

Посівна площа люпину та інших культур на зелені добрива в колгоспах (в тис. гектарів)

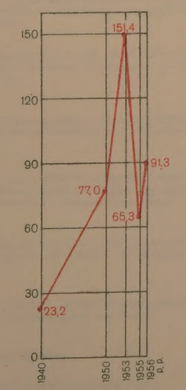

Вартість внесених мінеральних добрив на 1 гектар орної землі (в карбованцях) в 1956 р.

до 5 | 5,1–10 | 10,1–15 | 15,1–20 | 20,1 і більше

Кількість внесеного гною на 1 гектар орної землі колгоспів (в тоннах)

до 1 | 1,1–3 | 3,1–5 | 5,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

СХЕМАТИЧНА КАРТА ПРОГНОЗУ БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ ЧЕТВЕРТИННИХ ВІДКЛАДІВ УРСР (цегельно-черепичної сировини)

УМОВНІ ЗНАКИ

- Леси і лесовидні важкі глинисті суглинки, загіпсовані, карбонатні. Мало придатні для виробництва цегли. Можуть бути використані для виготовлення саманної цегли
- Леси і лесовидні суглинки дуже глинисті. Для виготовлення цегли потребують значної домішки піску
- Леси і лесовидні суглинки мало- і середньоглинисті Придатні для цегельного виробництва. Потребують незначної домішки піску
- Легкі і піщанисті леси і лесовидні суглинки терас р. Дніпра. Придатні для виготовлення цегли
- Леси і лесовидні суглинки дуже глинисті, нерідко збагачені численними дутиками $CaCO_3$. Мало придатні для виробництва цегли на вододільних рівнинах і придатні на лесових терасах
- Леси і лесовидні суглинки збагачені карбонатними включеннями. Мало придатні для виробництва цегли на вододільних рівнинах, придатні на лесових терасах
- Леси і лесовидні суглинки дуже піщанисті, з невеликою кількістю карбонатних конкрецій. Придатні для виробництва цегли
- Суглинки лесовидного габітусу, збагачені $CaCO_3$ і карпатською галькою. Мало придатні для цегельного виробництва (крім ділянок на терасах річок)
- Моренні суглинки і глини. Придатні для цегельного виробництва і частково для виготовлення черепиці
- Комплекс флювіогляціальних і алювіальних піщано-глинистих утворень, в основному непридатних для виготовлення червоної цегли і придатних для виробництва силікатної цегли
- Піщані відклади річкових долин УРСР (алювіальні і еолові піски). В основному придатні для виробництва силікатної цегли
- Піщано-глинистий щебнюватий і глинистий елювій корінних порід. Непридатний і малопридатний для цегельного виробництва
- Елювіально-делювіальні відклади Передкарпатської рівнини. Для цегельного виробництва потребують домішки піску
- Алювіальні утворення Закарпатської низовини, місцями збагачені карпатською галькою. Для цегельного виробництва потребують домішки піску
- Елювіально-делювіальні суглинки і глини Криму, карбонатні і гіпсоносні. Мало придатні для цегельного виробництва
- а) Алювіальні відклади заплавних терас річок; б) Торфяники заболочених ділянок
- Межа зледеніння
- Межа поширення карпатської гальки
- Північна межа поширення гіпсу в лесі
- Уступи терас

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Групування машинно-тракторних станцій УРСР в 1956 р. за розмірами середньорічного виробітку в гектарах на один 15-футовий комбайн (в процентах до загальної кількості МТС)

УРСР 3.3 — 14.2, 12.5, 36.9, 33.1
Полісся 5.3 — 27.2, 15.2, 52.3
Лісостеп 4.0 0.4 — 31.1, 19.4, 45.1
Північний та центральний степ — 0.6, 0.2, 28.3, 16.1, 45.1
Південний степ 0.9 — 16.9, 27.9, 52.3
Гірський Крим — 60.0, 40.0
Південне узбережжя Криму — 50.0, 50.0
Передгір'я — 13.1, 34.7, 52.2
Гірська область Карпат — 100.0
Закарпатська низовина — 16.7, 83.3

до 200 га; 201–300 га; 301–400 га; 401–500 га; 500 і більше гектарів

Парк тракторів, комбайнів і вантажних автомобілів в сільському господарстві УРСР (в тис. штук)

Парк тракторів (в переводі на 15-сильні)
Парк вантажних автомобілів
Парк комбайнів (фізичних)

Механізація орних, посівних і збиральних робіт в колгоспах УРСР (в процентах)

Оранка парів
Оранка зябу
Сівба озимих
Сівба ярих
Садіння картоплі
Збирання сіна

Збирання цукрових буряків бурякокопачами та комбайнами, в тому числі збирання цукрових буряків комбайнами
Силосування
Збирання зернових комбайнами

Кількість орної землі на один умовний 15-сильний трактор в процентах до середньої по УРСР в 1956 р. (в колгоспах)

Посівні площі зернових культур колгоспів на один умовний 15-футовий комбайн в процентах до середнього по УРСР в 1956 р.

УРСР 100.0; Полісся 98.6; Лісостеп 94.1; Північний та центральний степ 106.3; Південний степ 89.2; Гірський Крим 80.3; Південне узбережжя Криму 55.8; Передгір'я 32.0; Гірська область Карпат 48.0; Закарпатська низовина 44.3

УРСР 100.0; Полісся 93.2; Лісостеп 104.3; Північний та центральний степ 101.1; Південний степ 81.6; Гірський Крим 46.8; Південне узбережжя Криму 8.5; Передгір'я 80.6; Гірська область Карпат 86.2; Закарпатська низовина 69.9

Електрифікація колгоспів УРСР
Процент колгоспів, що користувалися електроенергією

1950 р. 18.0; 1956 р. 80.0

Групування машинно-тракторних станцій УРСР в 1956 р. за розмірами середньорічного виробітку в гектарах на один умовний 15-сильний трактор (в процентах до загальної кількості МТС)

УРСР 0.8, 8.2, 12.7, 54.4, 23.1
до 300 га; 301–500 га; 501–600 га; 601–700 га; 700 і більше гектарів

Полісся 4.6 0.7 — 25.5, 30.7, 38.5
Лісостеп — 7.1, 15.2, 49.2, 28.5
Північний та центральний степ — 0.7, 11.4, 87.9
Південний степ — 4.2, 16.7, 24.9, 54.2
Гірський Крим — 28.6, 28.6, 42.8
Південне узбережжя Криму — 50.0, 50.0
Передгір'я — 5.0, 20.0, 75.0
Гірська область Карпат — 25.0, 75.0
Закарпатська низовина — 100.0

Кількість комбайнів на 1000 га посівів зернових культур (1956 р.)
до 1.5; 1.6–2; 2.1–2.5; 2.6 і більше
Комбайни використовуються в обмеженій кількості або не використовуються зовсім

Кількість тракторів на 1000 га орної землі (1956 р.)
до 5; 5.1–7; 7.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000
40 0 40 80 120 160 200 км

ШКАЛА ГЛИБИН ТА ВИСОТ В МЕТРАХ

3000 2000 1500 1000 500 200 0 100 200 300 500 1000 1500 2000 2500

ОПІЛЛЯ Підписи географічних провінцій

Масштаб 1:4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

КІЛЬКІСТЬ ДНІВ З ТЕМПЕРАТУРОЮ ВІД 5° ДО 15°

УМОВНІ ЗНАКИ

- Лісова зона
- Західний лісостеп
- Центральний та Східний лісостеп
- Донецька височина
- Північний, Центральний та Південний степ
- Кримські гори
- Карпатські гори

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

КІЛЬКІСТЬ ДНІВ З ТЕМПЕРАТУРОЮ ВИЩЕ 15°

УМОВНІ ЗНАКИ

- Лісова зона
- Західний лісостеп
- Центральний та Східний лісостеп
- Донецька височина
- Північний, Центральний та Південний степ
- Кримські гори
- Карпатські гори

Масштаб 1 : 4 000 000

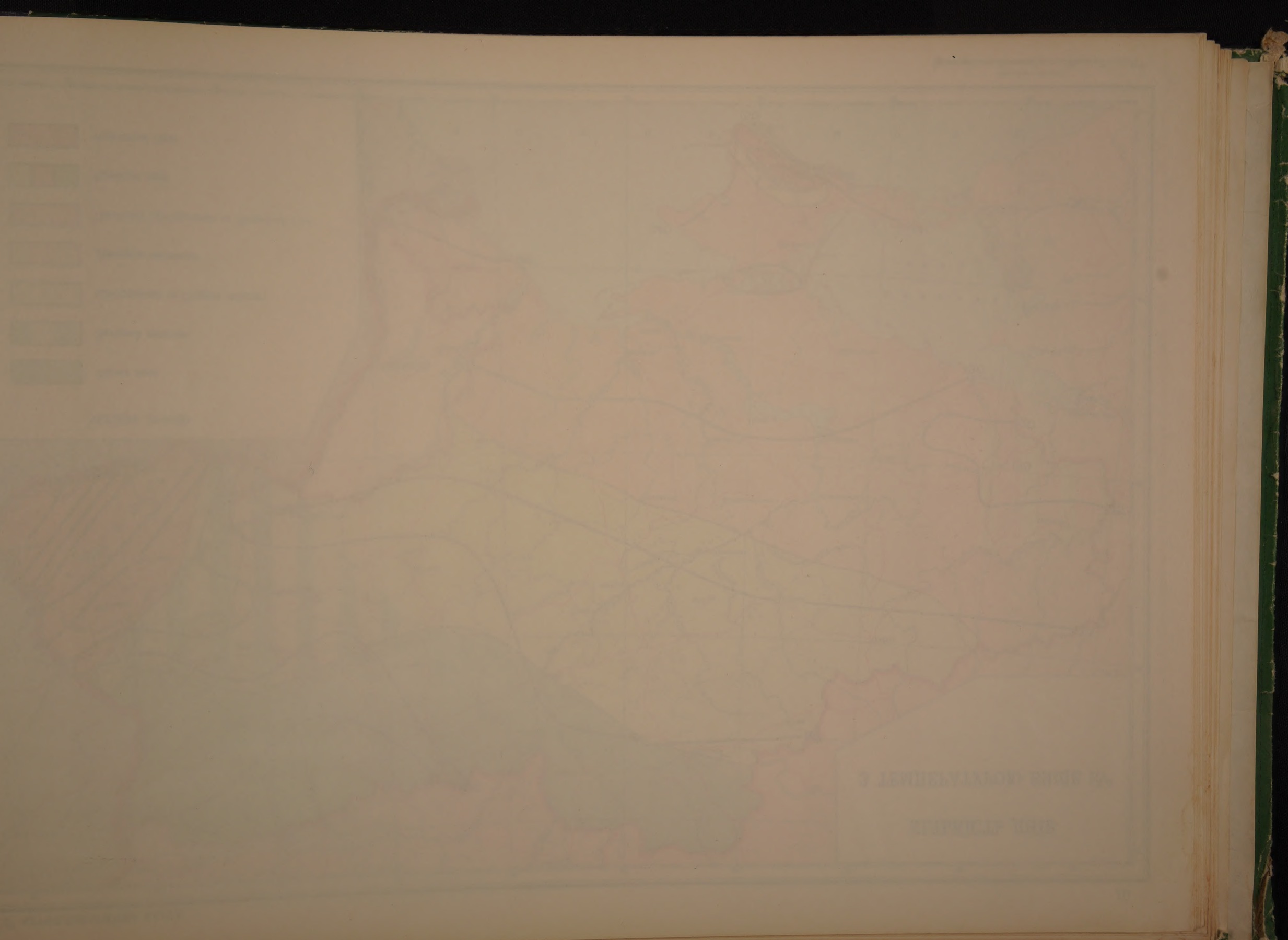

КОЕФІЦІЄНТИ ЗВОЛОЖЕННЯ ТЕРИТОРІЇ

УМОВНІ ЗНАКИ

- Лісова зона
- Західний лісостеп
- Центральний та Східний лісостеп
- Донецька височина
- Північний, Центральний та Південний степ
- Кримські гори
- Карпатські гори

2,8–1,9	лісова зона
1,8–1,3	лісостеп
1,2–0,8	степ

Масштаб 1 : 4 000 000

СХЕМА АГРОКЛІМАТИЧНОГО РАЙОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

УМОВНІ ЗНАКИ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА РАЙОНІВ

	Райони	Коефіцієнт зволоження території	Число днів за рік з середньодобовою температурою вище 15°	Число днів за рік з середньодобовою температурою від 5° до 15°
Лісова зона	1	2,4–2,8	90–100	105–115
	2	2,0–2,4	90–105	90–105
	3	1,9–2,1	105–110	90–95
Західний лісостеп	4	2,4–2,8	95–105	105–115
	5	2,0–2,4	100–110	100–105
	6	1,9–2,4	110–120	105–110
Центральний та Східний лісостеп	7	1,7–1,9	105–115	90–100
	8	1,7–1,9	110–115	85–90
	9	1,2–1,9	115–125	90–105
	10	1,2–1,7	115–125	90–95
	11	1,3–1,7	115–125	80–85
Північний степ	12	1,0–1,2	125–130	85–90
	13	1,0–1,3	120–130	80–85
	14	1,0–1,2	120–125	< 80
	15	1,0–1,1	120–130	80–85
Донецька височина	16	1,0–1,1	< 120	< 80
Центральний степ	17	0,8–1,0	130–135	85–90
	19	0,8–1,2	130–140	95–110
Південний степ	18	< 0,8	135–140	> 90
Кримські гори	20	1,2–2,0	120–130	100–130
	21	> 2,0	< 120	105–130
	22	> 2,0	140–150	120–140
Карпатські гори	23	> 2,8	80–100	115–130
	24	> 2,8	< 80	> 130
	25	2,4–2,8	100–120	110–130

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

ГЕОЛОГІЧНА КАРТА ЧЕТВЕРТИННИХ ВІДКЛАДІВ

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

Льодовикові відклади

- Q_2gl — Середній відділ–валунні суглинки і супіски (риська морена)

Флювіогляціальні відклади

- Q_2fgl — Середній відділ (рiське зледеніння)
- $Q_{2\text{-}3}$ — Комплекс флювіогляціальних і алювіальних відкладів середнього і нового відділів (рiського і вюрмського віку).

Озерні відклади

- Q_3l — Давній відділ (підморенні суглинки на вододільних рівнинах)

Алювіальні і алювіально-озерні відклади

- Q_1al — Давній відділ (відклади найдавніших річкових терас)
- $Q_{2\text{-}3}al$ — Новий і середній відділ (відклади молодих терас)
- Q_4al — Сучасний відділ (відклади річкових заплав)

Морські і лиманно-морські відклади

- Q_4m — Давній відділ: і чаудинські відклади 2 давньоевксинські відклади
- $Q_{2\text{-}3}m$ — Середній і новий відділи (карангатські і узунларські, відклади)
- Q_4m — Сучасний відділ (піщано-черепашкові відклади кос, пляжів і пересипів Чорного і Азовського морів).

Відклади перероблені еоловими процесами

- Q_4eol — Сучасний відділ (дюнні піски)

Лес і лесовидні суглинки

- Q_1eol — Давній відділ
- Q_2eol — Середній відділ
- Q_3eol — Новий відділ

Еловіально-делювіальні відклади

- $Q_3el\text{-}dl$ — Новий відділ
- $Q_2el\text{-}dl$ — Середній відділ
- Q_pl — Пролювіальні відклади
- Qel — Еловій корінних порід

Літологічний склад порід

- Пісок
- Супіски
- Легкі і середні суглинки
- Середні і важкі суглинки і глини
- Комплекс піщаних і глинистих відкладів
- Торф

- Райони тектонічних порушень-гляціодислокацій
- Грязьові вулкани
- Місцезнаходження викопної фауни
- Місцезнаходження викопної флори
- Палеолітичні стоянки
- Головні терасові уступи
- Уступ моренової тераси в районі середнього Дніпра
- Прохідні долини
- Межа максимального дніпровського (рiського) зледеніння
- Північна межа поширення гіпсу в лесі
- Межа поширення карпатської гальки

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Середній вміст гумусу в найголовніших грунтових відмінностях УРСР

Дерново-підзолисті грунти	1–2%
Сірі опідзолені грунти	2–3%
Опідзолені чорноземи	3,5–4,5%
Чорноземи типові	4–7%
Чорноземи звичайні	5–7%
Чорноземи південні	4–5%
Темнокаштанові грунти	3–4%
Солонці остепнені	2–3%

УМОВНІ ЗНАКИ

1 Дерново-слабопідзолисті грунти
2 Дерново-середньопідзолисті грунти
3 Дерново-підзолисті грунти в комплексі з перегнійно-карбонатними
4 Дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні грунти
5 Гірсько-підзолисті і гірсько-лучні грунти (щебнюваті)
6 Дернові опідзолені і дерново-глейові грунти
7 Лучні грунти
8 Болотні грунти і торфовища
9 Бурі лісові грунти
10 Сірі і світлосірі опідзолені грунти на лесі (пилувато- суглинисті)
11 Чорноземи опідзолені і темносірі опідзолені грунти на лесі (середньо- і важкосуглинисті)
12 Чорноземи типові малогумусні на лесі (пилувато-, легко- і середньосуглинисті грунти)
13 Чорноземи типові середньогумусні на лесі (важкосуглинисті)
14 Чорноземи звичайні середньогумусні на лесі (середньо- і важкосуглинисті)
15 Чорноземи південні на лесі (важкосуглинисті)
16 Чорноземи південні солонцюваті
17 Чорноземи на твердих безкарбонатних породах
18 Чорноземи на твердих карбонатних породах (частково щебнюваті)
19 Чорноземно-піщані грунти
20 Темнокаштанові грунти на лесі важкосуглинисті в комплексі з солонцями
21 Каштанові грунти в комплексі з солонцями
22 Чорноземно-лучні солонцюваті грунти
23 Лучні солончакові грунти
24 Розбиті піски
25 Комплекс хлоридосульфатних солончаків і солончакуватих солонців

Масштаб 1:4 000 000

ПОЗАМАСШТАБНІ ЗНАКИ

- Галофільна рослинність солончакових і солончакуватих грунтів
- Рослинність крейдяних відслонень
- Рослинність валунякових відслонень
- Дуб звичайний
- Дуб скельний
- Дуб пухнатий
- Сосна звичайна
- Сосна гачкувата
- Бук

УМОВНІ ЗНАКИ

1. Темнохвойні ліси Карпат із ялини і смереки
2. Темнохвойно-широколистяні прикарпатські ліси
3. Соснові ліси із сосни звичайної: а) полісьні, б) терас річок
4. Гірські соснові ліси Криму із сосни Палласа
5. Дубово-соснові ліси із сосни звичайної та дуба звичайного: а) полісьні, б) терас річок
6. Грабово-дубово-соснові ліси
7. Липово-дубово-соснові ліси
8. Сільськогосподарські угіддя на місці лісів Полісся
9. Дубові і дубово-грабові ліси прикарпатські і Закарпатські
10. Дубові і дубово-грабові ліси Поділля
11. Дубові ліси Полісся, лісостепу і степу на Правобережжі часто в комплексі з грабовими лісами
12. Гірські дубові ліси Криму із дуба скельного
13. Дубові ліси із дуба пухнатого в Криму
14. Сільськогосподарські угіддя на місці ялівцево-дубових лісів в комплексі з ксерофітними чагарниками в Криму
15. Сільськогосподарські угіддя на місці широколистяних лісів лісостепу, Прикарпаття і Закарпаття
16. Букові ліси: а) карпатські, б) кримські
17. Грабово-букові ліси прикарпатські і опільсько-подільські
18. Вільхові ліси
19. Березові ліси
20. Високогірські луки Карпат в поєднанні з чагарниками та чагарничками і рослинністю кам'янистих осипів
21. Луки лісового поясу Карпат та сільськогосподарські угіддя на місці лісів
22. Піщана і лучно-солончакова рослинність морського узбережжя, пересипів, кіс та островів
23. Заплавні луки в поєднанні з лісами і чагарниками та сільськогосподарськими угіддями
24. Подові луки степової зони
25. Трав'яні болота та довгозаливні луки (плавні) пониззя Дніпра, Дунаю, Дністра
26. Трав'яні та гіпново-трав'яні болота місцями в поєднанні з лісними болотами-вільшняками та березняками
27. Сфагнові та лісово-сфагнові болота
28. Сільськогосподарські угіддя на місці лучних степів та остепнених лук
29. Сільськогосподарські угіддя на місці різнотравно-типчаково-ковилових степів
30. Сільськогосподарські угіддя на місці різнотравно-типчаково-ковилових кам'янистих степів
31. Сільськогосподарські угіддя в поєднанні з кам'янистими різнотравно-типчаково-ковиловими степами в Криму
32. Сільськогосподарські угіддя та різнотравно-типчаково-ковилові степи в поєднанні з чагарниками Тарханкутського півострова в Криму
33. Сільськогосподарські угіддя на місці типчаково-ковилових степів
34. Сільськогосподарські угіддя на місці типчаково-ковилових степів на супісках
35. Полиново-типчаково-ковилові степи з полином солончаковим в комплексі з солонцями і сільськогосподарськими угіддями
36. Полинно-злакові степи з полином кримським в комплексі з солонцями та сільськогосподарськими угіддями на їх місці
37. Гірські лучні степи і остепнені луки в комплексі з заростями чагарників та рослинністю кам'янистих осипів (Кримська яйла)
38. Рослинність солончаків
39. Рослинність пісків терас річок в комплексі з піщаними степами

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

А. Фізико-географічні зони, підзони, області і підобласті рівнинної частини Української РСР

Полісся (частина лісової зони Російської рівнини)

I. Область Волинського і Малого Полісся
  а) Підобласть Волинського Полісся
  б) Підобласть Малого Полісся
II. Острівна лісостепова область Волинської височини
III. Житомирське Полісся
IV. Київське Полісся
V. Чернігівське Полісся
VI. Новгород-Сіверське Полісся

Лісостепова зона

Північна лісостепова підзона

VII. Західна (Львівсько-Хмельницька) лісостепова область Правобережної височини
  а) Лісостепова підобласть Розточчя і Опілля
  б) Лісостепова підобласть Подільської височини
VIII. Східна (Вінницько-Київська) лісостепова область Правобережної височини
  а) Лісостепова підобласть Придніпровської височини
  б) Лісостепова підобласть Київського плато
  в) Лісостепова підобласть Побужжя
IX. Придністровська (Подільська) лісостепова область
X. Північна (Прилуцька) лісостепова область Придніпровської низовини
  а) Північна лісостепова підобласть Дніпровської терасової низовини
  б) Лісостепова підобласть Роменської низинної рівнини
XI. Північна (Сумська) лісостепова область південно-західних відрогів Середньо-Руської височини

Південна лісостепова підзона

XII. Південна лісостепова (Умансько-Черкаська) область Правобережної височини
  а) Південна лісостепова підобласть Подільської височини
  б) Південна лісостепова підобласть Придніпровської височини
XIII. Південна (Полтавська) лісостепова область Придніпровської низовини
  а) Південна лісостепова підобласть Дніпровської терасової низовини
  б) Лісостепова підобласть Полтавської низинної рівнини
XIV. Південна (Харківська) лісостепова область південно-західних відрогів Середньо- Руської височини

Степова зона

Північна степова підзона

XV.а) Степова підобласть Молдавської височини
XVI. Степова (Кіровоградська) область південних схилів Правобережної височини
  а) Степова підобласть південних схилів Подільської височини
  б) Степова підобласть південних схилів Придніпровської височини
XVII. Степова область Придніпровської низовини
  а) Степова підобласть Орельсько-Самарської низинної рівнини
  б) Степова підобласть Запорізько- Гуляйпільської низинної рівнини
XVIII. Степова (Старобільська) область південних відрогів Середньо-Руської височини
XIX. Область Донецької височини
XX. Степова область Приазовської височини

Середня степова підзона

XXI. Придунайська (Ізмаїльська) степова область Причорноморської низовини
XXII. Степова (Дністровсько-Дніпровська) область північної частини Причорноморської низовини
  а) Правобережна степова підобласть північної частини Причорноморської низовини
  б) Лівобережна степова підобласть північної частини Причорноморської низовини
  в) Степова підобласть західних схилів Приазовської височини

Південна посушливо-степова підзона

XXIII. Приморська (Одесько-Херсонська) область Причорноморської низовини
  а) Правобережна Причорноморська степова підобласть
  б) Підобласть Дніпровської терасово-дельтової низовини
  в) Присивашська степова область
XXIV. Степова область рівнинного Криму
  а) Північно-Кримська степова підобласть
  б) Степова підобласть Керченського півострова

Б. Радянські Карпати (частина гірської країни Карпат)

I. Область Передкарпаття
II. Гірська область Радянських Карпат
III. Область Закарпатської низовини

В. Кримські гори (частина Кримсько-Кавказької гірської країни)

I. Область Кримських гір
II. Область південного узбережжя Криму

Розподіл сільськогосподарських земель (в процентах)
До Великої Жовтневої соціалістичної революції

В межах СРСР до 17 жовтня 1939 р.

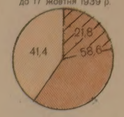

В межах УРСР до 17 жовтня 1939 р.

Селянські господарства
в тому числі куркулі
поміщики, царська фамілія і монастирі

На початок 1956 р.

СРСР
0,1
14,3
85,6

УРСР
0,6
10,2
89,2

Колгоспи
Радгоспи і підсобні господарства
Земля в особистому користуванні робітників і службовців

Розораність земельної площі в 1955 р. (в процентах)

СРСР 9,6 — УРСР 59,9

Полісся 35,1 — Лісостеп 66,9 — Північний та центральний степ 70,9
Південний степ 62,8 — Гірський Крим 23,7 — Південне узбережжя Криму 5,2
Передкарпаття 42,7 — Гірська область Карпат 12,8 — Закарпатська низовина 32,8

Питома вага колгоспів у загальному фонді орної землі в 1955 р. (в процентах)

СРСР 81,5 — УРСР 88,2

Питома вага зон в загальній площі орної землі в УРСР в 1955 р. (в процентах)

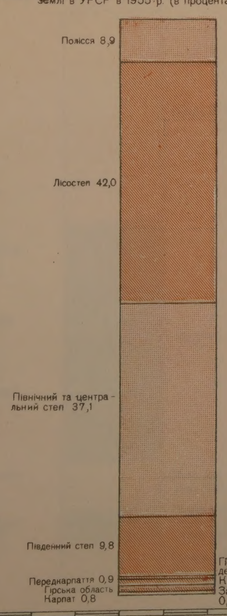

Кількість орної землі на одного працездатного колгоспника в процентах до середньої по УРСР в 1955 р.

гектарах

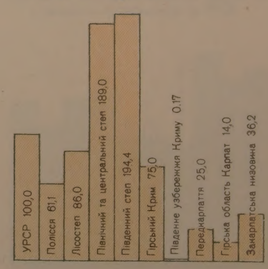

Орна земля в процентах до всієї земельної площі (1955 р.)

до 15 — 15,1–30 — 30,1–50 — 50,1–70 — 70,1 і більше

Кількість орної землі на одного працездатного колгоспника в процентах до середньої по УРСР

до 1 — 1,1–3 — 3,1–7 — 7,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Розподіл природних сіножатей по типах (в процентах)

Питома вага сіножатей в загальній земельній площі (в процентах)

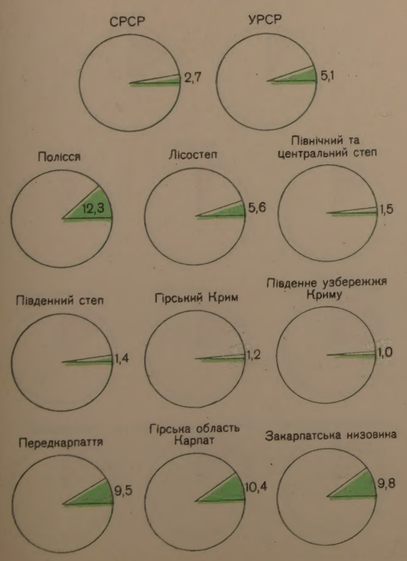

Питома вага зон в загальній площі сіножатей УРСР (в процентах)

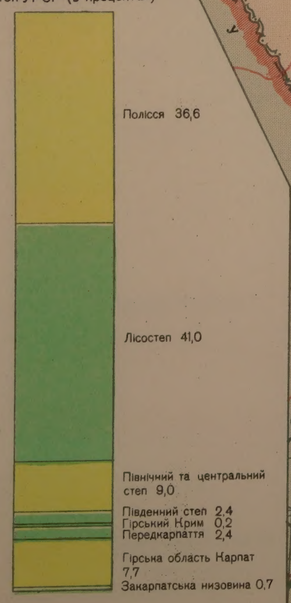

Збір сіна з 1 гектара сіножатей за 1953-56 рр. в процентах до середнього по УРСР

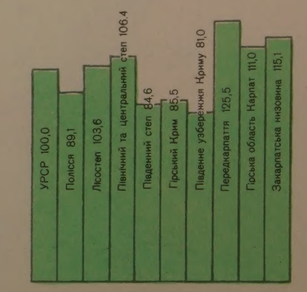

Сіножаті в процентах до всієї земельної площі району (1956 р.)

до 5 | 5,1–10 | 10,1–15 | 15,1–20 | 20,1 і більше

Збір сіна з 1 гектара в процентах до середнього по УРСР за 1953–1956 р. р.

до 80 | 80,1–100 | 100,1–120 | 120,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Розподіл вигонів і пасовищ по видах (в процентах)

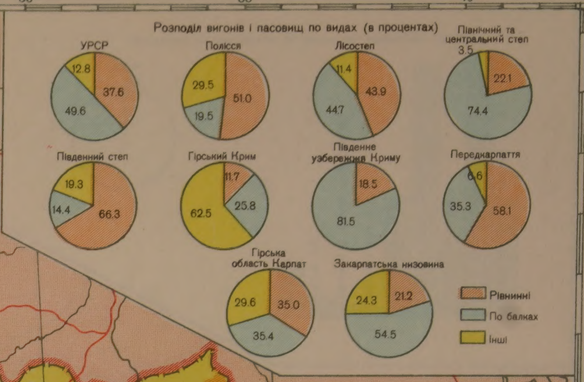

Питома вага вигонів і пасовищ в загальній земельній площі (в процентах)

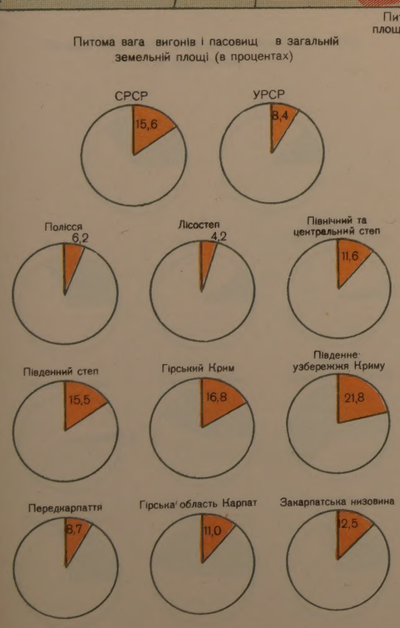

Питома вага зон в загальній земельній площі вигонів і пасовищ в УРСР в 1955 р. (в процентах)

Вигони і пасовища в процентах до всієї земельної площі (1955 р.)

до 5	5,1–10	10,1–15	15,1–20	20,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Чагарники (в процентах до загальної земельної площі)

УРСР 1,0

Полісся 1,7
Лісостеп 0,6
Північний та центральний степ 0,3
Південний степ 0,2
Гірський Крим 3,7
Південне узбережжя Криму 7,9
Передкарпаття 2,4
Гірська область Карпат 8,5
Закарпатська низовина 3,6

Питома вага лісів в загальній земельній площі (в процентах)

СРСР 35,9
УРСР 12,2

Полісся 31,2
Лісостеп 10,7
Північний та центральний степ 2,5
Південний степ 1,5
Гірський Крим 42,6
Південне узбережжя Криму 62,4
Передкарпаття 27,3
Гірська область Карпат 46,4
Закарпатська низовина 29,5

Питома вага зон в загальній площі лісів УРСР (в процентах)

Полісся 39,1
Лісостеп 33,0
Північний та центральний степ 6,1
Південний степ 1,1
Гірський Крим 1,5
Південне узбережжя Криму 1,1
Передкарпаття 3,0
Гірська область Карпат 14,5
Закарпатська низовина 0,6

Ліси в процентах до загальної земельної площі району

до 1 | 1,1–5 | 5,1–10 | 10,1–20 | 20,1–40 | 40,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Динаміка площ колгоспних ставків (в процентах до 1952 р.)

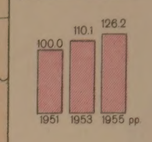

Розподіл колгоспних ставків за видами використання на 1955 р. (в процентах)

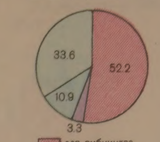

Розподіл земель з осушувальною системою по всіх категоріях господарств за видами використання на 1955 р. (в процентах)

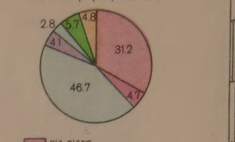

Розподіл зрошуваної площі за джерелами зрошення на 1.1.1956 р. (в процентах)

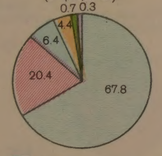

Групування зрошувальних систем за розміром поливних площ в гектарах (в процентах до загальної зрошуваної площі в 1955 р.)

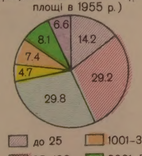

Питома вага зон в загальній площі земель із зрошувальною системою в УРСР на 1.1.1956 р. (в процентах)

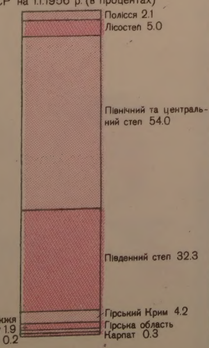

Розподіл зрошувальних систем за періодом вступу в експлуатацію (в процентах)

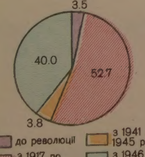

Розподіл за культурами посівів на землях із зрошувальною мережею в 1955 р. (в процентах)

Динаміка площі земель колгоспів і державних господарств УРСР із зрошувальною мережею (в процентах до 1945 р.)

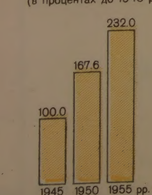

Розподіл осушувальних систем за періодом вступу в експлуатацію (в процентах)

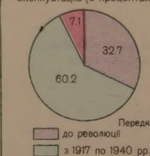

Питома вага зон в загальній площі осушених земель в УРСР в 1956 р. (в процентах)

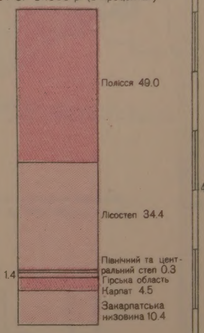

Землі з осушувальною системою в процентах до загальної площі земельного болотного фонду УРСР в 1955 р.

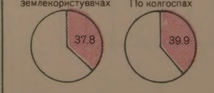

Динаміка площ осушувальних систем (в процентах до 1951 р.)

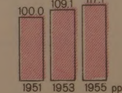

Площа зрошення
1 точка дорівнює
250 га · 100 га · 50 га

Площа осушення
1 точка дорівнює
20 000 га · 500 га · 250 га · 50 га

Масштаб 1 : 4 000 000

Посівні площі озимої пшениці по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0, 172.3, 150.7, 215.0, 220.5, 156.0 — 1913 1940 1950 1953 1955 1956 р. р.

УРСР: 100.0, 203.3, 174.2, 290.4, 271.3, 125.2, 288.3 — 1913 1940 1950 1953 1955 1956 р. р.

Крім посіву озимої пшениці, що загинула

Питома вага зон в загальній посівній площі озимої пшениці в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 2.7

Лісостеп 36.6

Північний та центральний степ 46.7

Південний степ 12.9

Передкарпаття 0.5

Закарпатська низовина 0.2

Гірський Крим 0.2

Гірська область Карпат 0.2

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі озимої пшениці (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР): 37.9

1956 р.: 49.8

Питома вага озимої пшениці в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР: 6.6

УРСР: 28.3

Полісся: 8.2

Лісостеп: 23.0

Північний та центральний степ: 35.8

Південний степ: 38.0

Передкарпаття: 15.3

Гірська область Карпат: 7.6

Закарпатська низовина: 23.6

Урожайність озимої пшениці з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

УРСР 100.0, Полісся 63.2, Лісостеп 91.2, Північний та центральний степ 113.6, Південний степ 99.2, Гірський Крим 76.8, Передкарпаття 64.8, Гірська область Карпат 68.8, Закарпатська низовина 76.8

Посівна площа озимої пшениці під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

менше 1 або немає зовсім | 1.1–10 | 10.1–20 | 20.1–35 | 35.1 і більше

Урожайність озимої пшениці з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

до 50 | 50.1–100 | 100.1–200 | 200.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі озимого жита по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0 (1913), 86.0 (1940), 84.0 (1950), 72.0 (1953), 67.8 (1955), 65.3 (1956 рр.)

УРСР: 100.0 (1913), 81.0 (1940), 86.5 (1950), 70.1 (1953), 58.6 (1955), 65.8 (1956 рр.)

Крим посіву озимого жита, що загинуло

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі озимого жита (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР): 15.9

1956 р.: 13.9

Питома вага зон в посівній площі озимого жита в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 32.5

Лісостеп 56.9

Північний та центральний степ 6.6

Південний степ 0.7

Передкарпаття 1.9

Гірська область Карпат 1.1

Закарпатська низовина 0.3

Питома вага озимого жита в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР: 9.5

УРСР: 7.9

Полісся: 28.4

Лісостеп: 10.5

Північний та центральний степ: 1.5

Південний степ: 0.6

Гірський Крим: 0.6

Передкарпаття: 15.9

Гірська область Карпат: 10.9

Закарпатська низовина: 7.6

Урожайність озимого жита з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953-56 рр.

УРСР 100.0

Полісся 71.8

Лісостеп 115.4

Північний та центральний степ 130.0

Південний степ 101.0

Гірський Крим 100.0

Передкарпаття 90.0

Гірська область Карпат 80.7

Закарпатська низовина 127.0

Посівна площа озимого жита під урожай в 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

до 5 | 5.1–10 | 10.1–20 | 20.1–40 | 40.1 і більше

Урожайність озимого жита з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 рр.

до 50 | 50.1–100 | 100.1–130 | 130.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі кукурудзи по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР

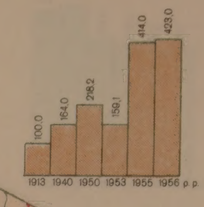

УРСР

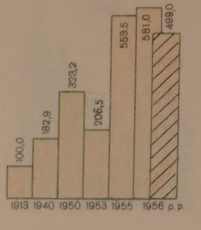

Крім посіву по озимині, що загинула

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі кукурудзи (в процентах)

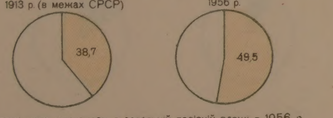

Питома вага зон в загальній посівній площі кукурудзи в УРСР в 1956 р. (в процентах)

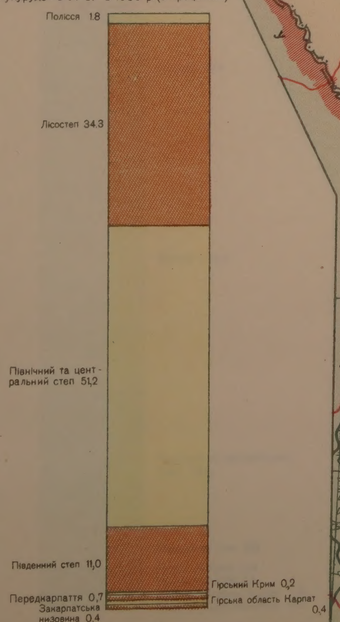

Питома вага кукурудзи в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

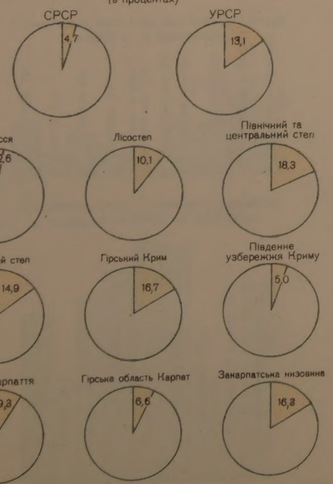

Урожайність кукурудзи з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р.р.

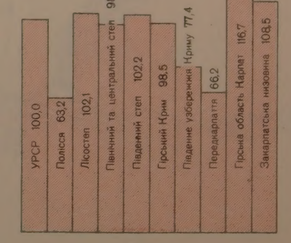

Посівна площа кукурудзи під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

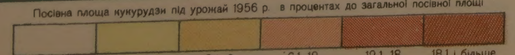

Урожайність кукурудзи з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р.р.

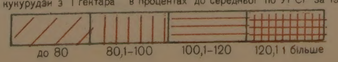

Масштаб 1 : 4 000 000

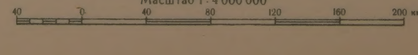

Посівні площі вівса по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0 (1913), 106.0 (1940), 85.0 (1950), 80.0 (1953), 77.5 (1955), 79.1 (1956 рр.)

УРСР: 100.0 (1913), 77.0 (1940), 61.7 (1950), 39.0 (1953), 39.4 (1955), 53.4 (1956 рр.)

Крім посіву по озимині, що загинула — 36.3

Питома вага УРСР в СРСР по посівах вівса (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР) — 15.3

1956 р. — 7.0

Питома вага зон в загальній посівній площі вівса по УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 18.7

Лісостеп 45.2

Північний та центральний степ 23.0

Південний степ 6.8

Гірський Крим 0.4

Передкарпаття 2.5

Гірська область Карпат 2.9

Закарпатська низовина 0.5

Питома вага вівса в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР 7.8; УРСР 3.4; Полісся 6.4; Лісостеп 3.3; Північний та центральний степ 2.0; Південний степ 2.3; Гірський Крим 7.3; Передкарпаття 8.2; Гірська область Карпат 11.4; Закарпатська низовина 5.4

Урожайність вівса з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953-56 рр.

УРСР 100.0; Полісся 57.2; Лісостеп 112.1; Північний та центральний степ 125.3; Південний степ 144.0; Гірський Крим 139.6; Передкарпаття 63.7; Гірська область Карпат 48.4; Закарпатська низовина 116.5

Посівна площа вівса під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

до 3 | 3.1–5 | 5.1–10 | 10.1–15 | 15.1 і більше

Урожайність вівса з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р.р.

до 50 | 50.1–100 | 100.1–130 | 130.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі ярого ячменю по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0 (1913), 82.7 (1940), 64.6 (1950), 72.5 (1953), 73.3 (1955), 89.0 (1956 р. р.)

УРСР: 100.0 (1913), 68.8 (1940), 47.2 (1950), 41.6 (1953), 40.4 (1955), 72.7 (1956 р. р.), 24.9

Крім посіву по озимині, що загинула

Питома вага зон в загальній посівній площі ярого ячменю в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 4.4
Лісостеп 49.3
Північний та центральний степ 35.6
Південний степ 9.8
Гірське Крим 0.1
Передкарпаття 0.4
Гірська область Карпат 0.3
Закарпатська низовина 0.1

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі ярого ячменю (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР): 45.7
1956 р.: 12.3

Питома вага ярого ячменю в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР 5.8
УРСР 4.4
Полісся 2.2
Лісостеп 5.2
Північний та центральний степ 4.5
Південний степ 4.7
Гірський Крим 1.8
Передкарпаття 2.2
Гірська область Карпат 2.2

Урожайність ярого ячменю з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

УРСР 100.0
Полісся 62.0
Лісостеп 104.5
Північний та центральний степ 98.4
Південний степ 106.2
Гірський Крим 83.2
Передкарпаття 59.0
Гірська область Карпат 37.2
Закарпатська низовина 102.0

Посівна площа ярого ячменю під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

Посіву нема зовсім | до 1 | 1.1–3 | 3.1–5 | 5.1 і більше

Урожайність ярого ячменю з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

до 50 | 50,1–100 | 100,1–120 | 120,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

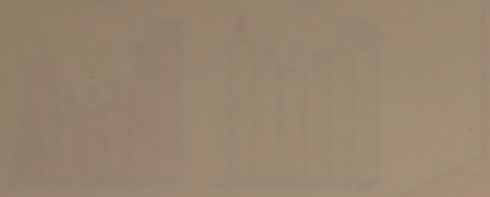

Посівні площі гречки по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0 (1913), 91.0 (1940), 136.4 (1950), 118.0 (1953), 127.2 (1955), 122.7 (1956 рр.)

УРСР: 100.0 (1913), 103.6 (1940), 90.8 (1950), 91.5 (1953), 89.7 (1955), 96.9 (1956 рр.), 75.3

Крім посіву по озимині, що загинула

Питома вага зон в посівній площі гречки в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 29.7

Лісостеп 64.2

Північний та центральний степ 5.2

Гірська область Карпат і Закарпатська низовина 0.1

Передкарпаття 0.8

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі гречки (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР): 31.4

1956 р.: 20.7

Питома вага гречки в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР 1.4; УРСР 1.6; Полісся 5.3; Лісостеп 2.4; Північний та центральний степ 0.2; Передкарпаття 1.3; Гірська область Карпат 0.1; Закарпатська низовина 0.2

Урожайність гречки з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 рр.

УРСР 100.0; Полісся 70.2; Лісостеп 112.8; Північний та центральний степ 138.2; Південний степ 185.1; Передкарпаття 46.9; Гірська область Карпат 24.0; Закарпатська низовина 70.3

Посівна площа гречки під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

менше 0.1 або нема зовсім; до 1; 1.1–5; 5.1–10; 10.1 і більше

Урожайність гречки з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 рр.

до 50; 50.1–100; 100.1–150; 150 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі проса по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0 (1913), 171.4 (1940), 108.5 (1950), 177.2 (1953), 220.0 (1955), 183.0 (1956 р.р.)

УРСР: 100.0 (1913), 182.7 (1940), 105.8 (1950), 121.2 (1953), 161.5 (1955), 299.7 (1956 р.р.)

Крім посіву по озимині, що загинула

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі проса (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР): 14,9

1956 р.: 9,2

Питома вага проса в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР 3.3; УРСР 19; Полісся 1.5; Лісостеп 17; Північний та центральний степ 21; Південний степ 2.0; Гірський Крим 1.7; Передкарпаття 0.3

Урожайність проса з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р.р.

УРСР 100.0; Полісся 59.7; Лісостеп 109.3; Північний та центральний степ 96.0; Південний степ 131.1; Гірський Крим 87.7; Передкарпаття 61.9; Гірська область Карпат 28.7; Закарпатська низовина 26.8

Питома вага зон в посівній площі проса в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 7.5

Лісостеп 41.2

Північний та центральний степ 40.9

Південний степ 10.1

Гірський Крим 0.1

Передкарпаття 0.2

Посівна площа проса під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

Посівів нема зовсім; до 1; 1.1–3; 3.1–5; 5.1 і більше

Урожайність проса з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–1956 р.р.

до 50; 50.1–100; 100.1–150; 150.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Урожайність цукрових буряків з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

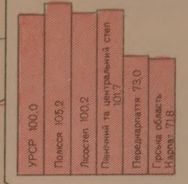

Посівні площі цукрових буряків по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

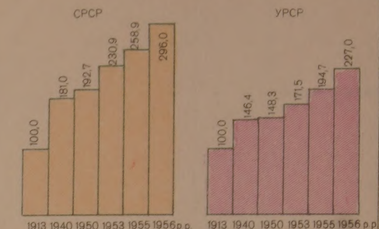

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі цукрових буряків (в процентах)

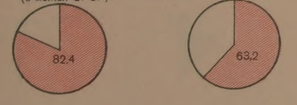

Питома вага цукрових буряків в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

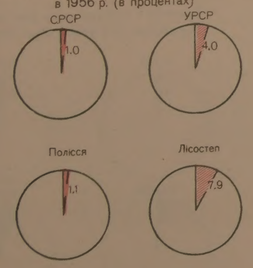

Питома вага зон в посівній площі цукрових буряків в УРСР в 1956 р. (в процентах)

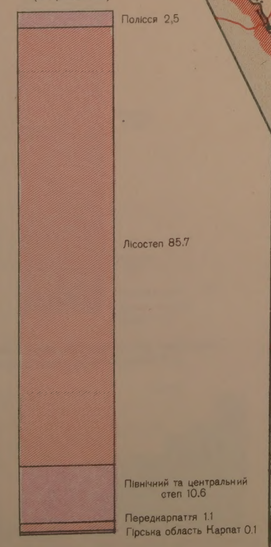

Посівні площі цукрових буряків під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

Посівів нема зовсім | до 5 | 5.1–10 | 10.1 і більше

Урожайність цукрових буряків з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

до 80 | 80.1–100 | 100.1–130 | 130.1 і більше

● Цукрові заводи

Масштаб 1: 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Питома вага льону-кудряша в загальній посівній площі зони в 1956 р. (в процентах)

Лісостеп 0.03
Північний та центральний степ 0.07
Південний степ 0.5

Питома вага зон в загальній посівній площі льону-кудряша в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Лісостеп 7.2
Північний та центральний степ 77.5
Південний степ 15.3

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі льону-довгунця (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР) 1.3
1956 р. 11.0

Питома вага льону-довгунця в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР 1.0
УРСР 0.7
Полісся 5.3
Лісостеп 2.2
Передкарпаття 2.2
Гірська область Карпат 3.0

Питома вага зон в загальній посівній площі льону-довгунця в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 78.0
Лісостеп 15.8
Передкарпаття 3.3
Гірська область Карпат 2.9

Посівні площі льону-довгунця по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100.0 (1913) 168.0 (1940) 152.0 (1950) 99.2 (1953) 118.4 (1955) 153.6 (1956 рр.)

УРСР: 100.0 (1913) 720.7 (1940) 765.8 (1950) 936.6 (1953) 1032.9 (1955) 1297.0 (1956 рр.)

Посівна площа під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі:

льону-довгунця: менше 0.1 або нема зовсім; до 1; 1.1–5; 5.1–10; 10.1 і більше

льону-кудряша: менше 0.1 або нема зовсім; до 1; 1.1–5

● Найважливіші заводи по переробці льону

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі конопель по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР

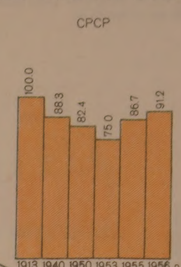

УРСР

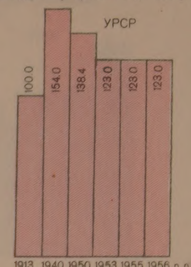

Питома вага зон в загальній посівній площі конопель в УРСР в 1956 р. (в процентах)

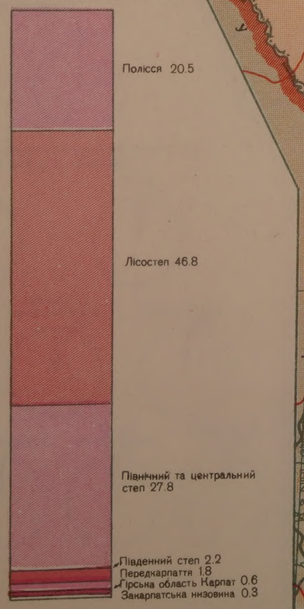

Питома вага середньоросійських і південних конопель в загальній посівній площі конопель в 1956 р. (в процентах)

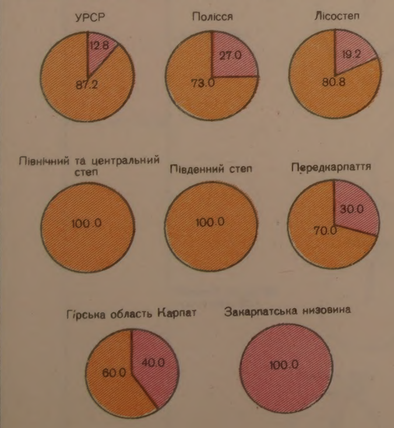

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі конопель (в процентах)

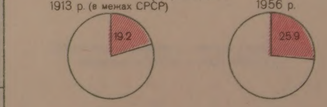

Питома вага конопель в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

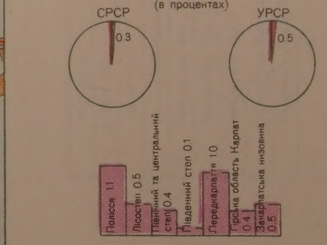

Посівна площа конопель під урожай 1956 р. в процентах до загальної площі посіву

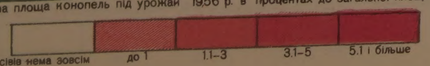

● Найважливіші заводи по переробці конопель

Масштаб 1:4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі соняшника по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

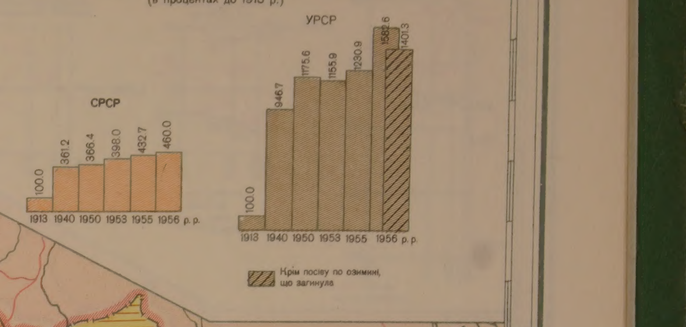

Питома вага зон в загальній посівній площі соняшника в УРСР в 1956 р. (в процентах)

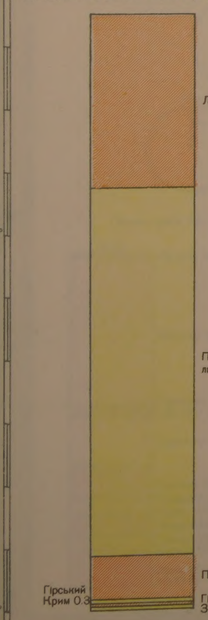

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі соняшника (в процентах)

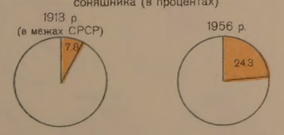

Питома вага соняшника в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

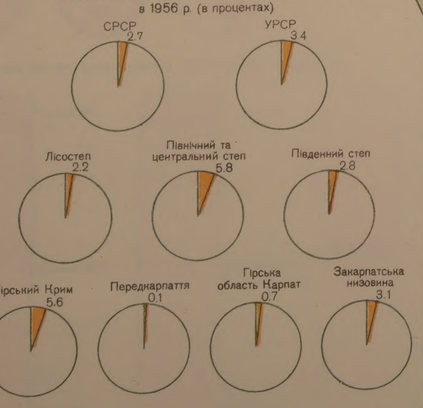

Урожайність соняшника з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–1956 р. р.

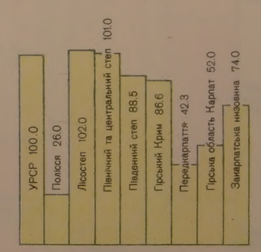

Посівна площа соняшника під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

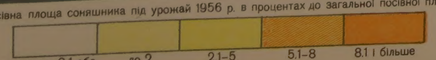

Урожайність соняшника з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–1956 р. р.

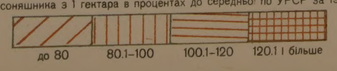

● Найголовніші олійні заводи

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Посівні площі ефіроолійних і лікарських культур по всіх категоріях господарств (в процентах до 1940 р.)

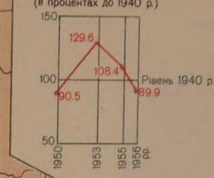

Посівні площі рицини, сої, рапсу, цикорію по всіх категоріях господарств (в процентах до 1950 р.)

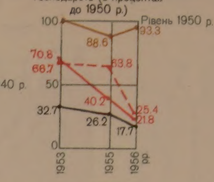

Посівні площі тютюну і махорки по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

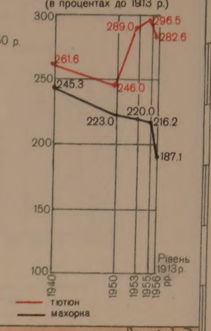

Питома вага УРСР в СРСР по посівних площах тютюну, махорки, ефіроолійних і лікарських культур, сої, рапсу, рицини, цикорію в 1956 р. (в процентах)

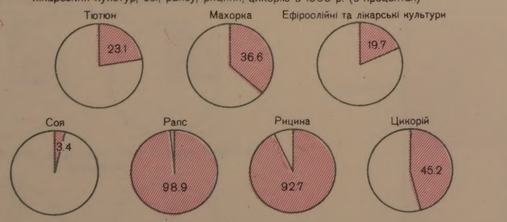

Питома вага зон в посівній площі тютюну, махорки, рапсу, рицини в УРСР в 1956 р. (в процентах)

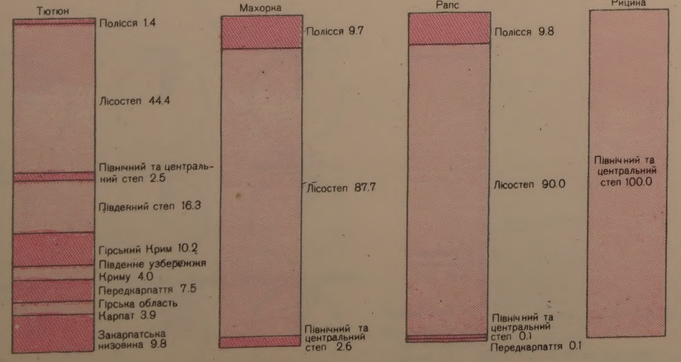

Питома вага зон в посівній площі сої, цикорію, ефіроолійних і лікарських культур в УРСР в 1956 р. (в процентах)

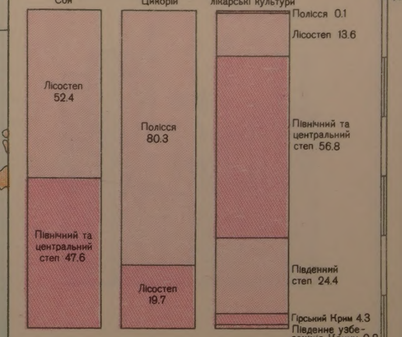

Умовні позначення

Махорка, Рицина, Соя, Рапс, Тютюн, Цикорій, Ефіроолійні культури, Лікарські культури, Хміль

Посівна площа

1 точка дорівнює 250 га, 100 га, 50 га

Масштаб 1 : 4 000 000

Посівні площі картоплі по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 100,0 — 182,8 — 202,7 — 197,3 — 215,9 — 218,5

1913 1940 1950 1953 1955 1956 р. р.

УРСР: 100,0 — 186,9 — 176,2 — 189,7 — 199,2 — 205,1 — 203,4

1913 1940 1950 1953 1955 1956 р. р.

Крім посіву по озимині, що загинула

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі картоплі (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР): 25,7

1956 р.: 24,1

Питома вага картоплі в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

СРСР: 4,7

УРСР: 6,8

Полісся: 15,2

Лісостеп: 8,6

Північний та центральний степ: 2,6

Південний степ: 1,5

Гірський Крим: 2,6

Південне узбережжя Криму: 12,5

Передкарпаття: 20,2

Гірська область Карпат: 25,6

Закарпатська низовина: 10,3

Питома вага зон в загальній посівній площі картоплі в УРСР в 1956 р. (в процентах)

Полісся 21,1

Лісостеп 56,4

Північний та центральний степ 13,8

Південний степ 2,1

Передкарпаття 2,9

Гірська область Карпат 3,1

Гірський Крим 0,1

Закарпатська низовина 0,5

Урожайність картоплі з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

УРСР 100,0

Полісся 110,7

Лісостеп 110,1

Північний та центральний степ 48,1

Південний степ 43,2

Гірський Крим 60,8

Південне узбережжя Криму 73,4

Передкарпаття 81,2

Гірська область Карпат 84,5

Закарпатська низовина 83,0

Посівна площа картоплі під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

до 3 | 3,1–5 | 5,1–10 | 10,1–15 | 15,1–20 | 20,1 і більше

Урожайність картоплі з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 р. р.

до 50 | 50,1 – 100 | 100,1 – 150 | 150,1 і більше

▲ Крохмалепатокові заводи

● Найголовніші спиртові заводи

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

УРСР. ОВОЧЕВІ КУЛЬТУРИ

Посівні площі овочевих культур по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

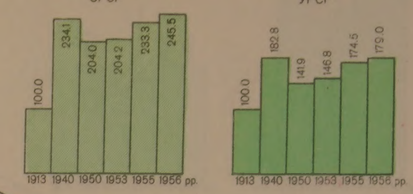

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі овочевих культур (в процентах)

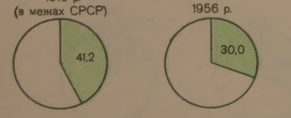

Питома вага зон в посівній площі овочевих культур в УРСР в 1956 р. (в процентах)

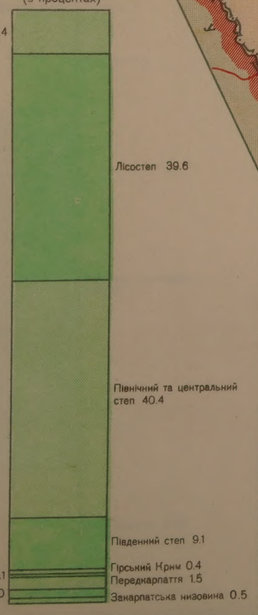

Питома вага овочевих культур в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

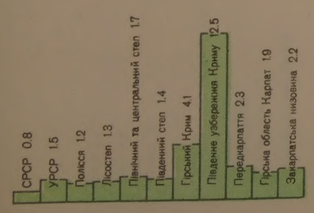

Урожайність овочевих культур з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 рр.

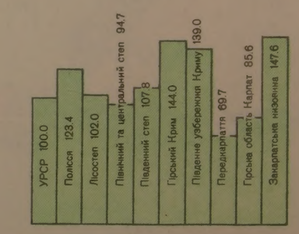

Посівна площа овочевих культур під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

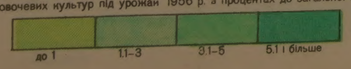

Урожайність овочевих культур з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–56 рр.

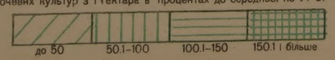

Масштаб 1 : 4 000 000

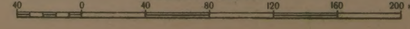

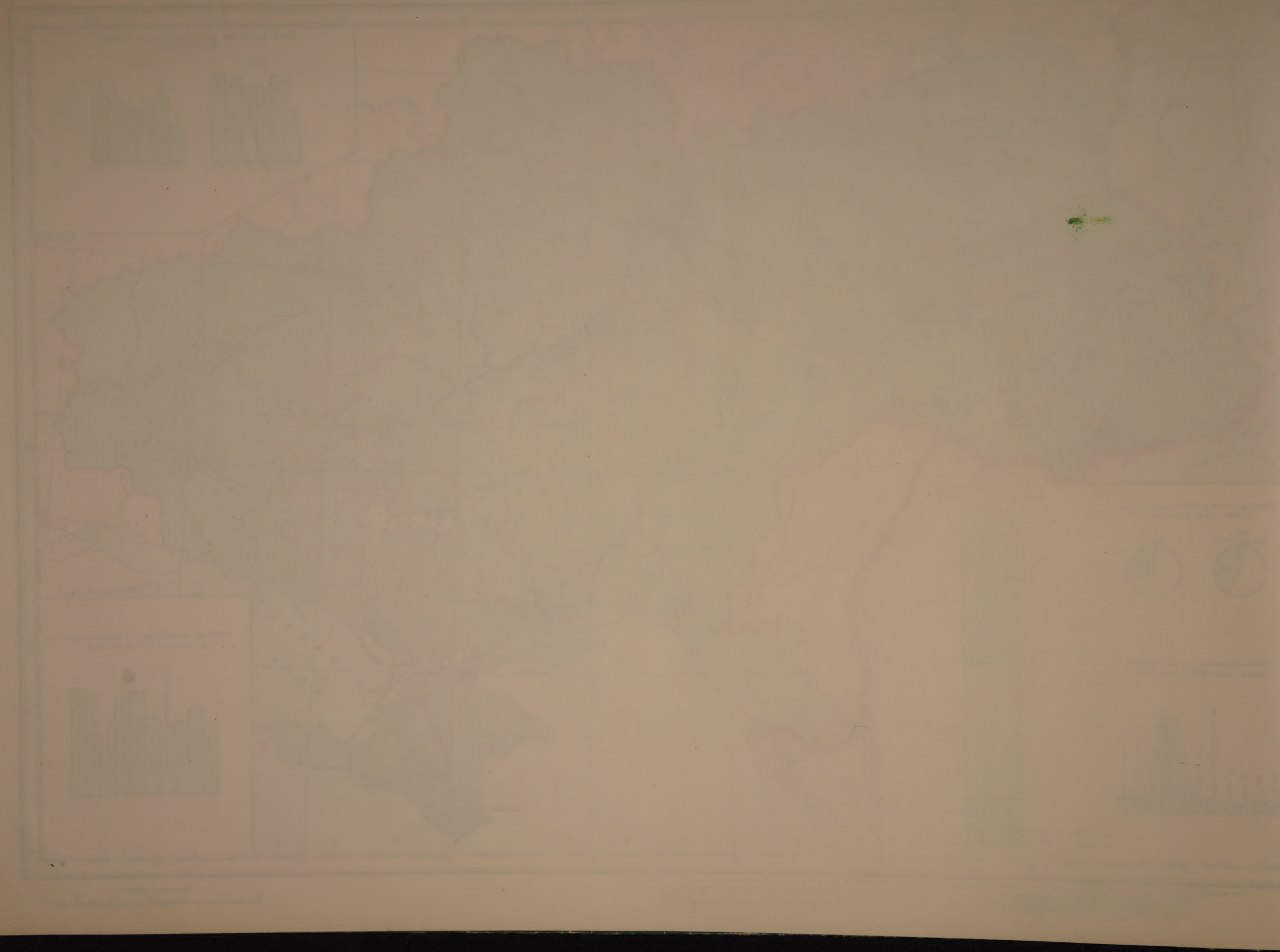

Посівні площі продовольчих баштанних культур (в процентах до 1913 р.)

СРСР

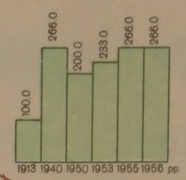

УРСР

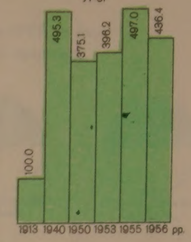

Питома вага зон в загальній посівній площі продовольчих баштанних культур в УРСР в 1956 р. (в процентах)

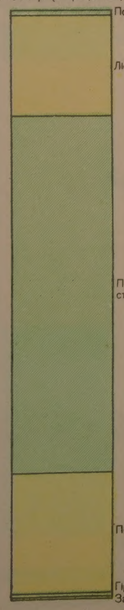

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі продовольчих баштанних культур (в процентах)

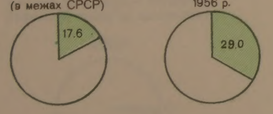

Питома вага продовольчих баштанних культур в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

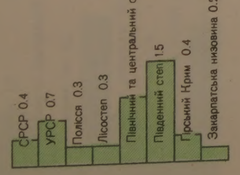

Посівна площа продовольчих баштанних культур під урожай 1956 р. в процентах до загальної посівної площі

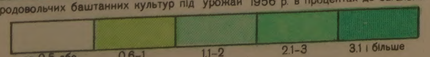

Масштаб 1 : 4 000 000

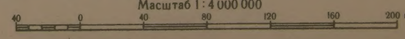

Питома вага УРСР в СРСР по площі садів на 1952 р. (в процентах)

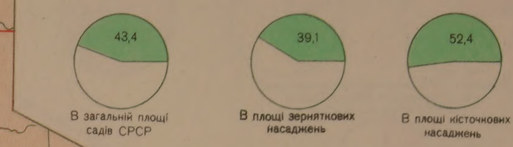

В загальній площі садів СРСР

В площі зерняткових насаджень

В площі кісточкових насаджень

Питома вага зон в загальній площі під садами в УРСР (в процентах)

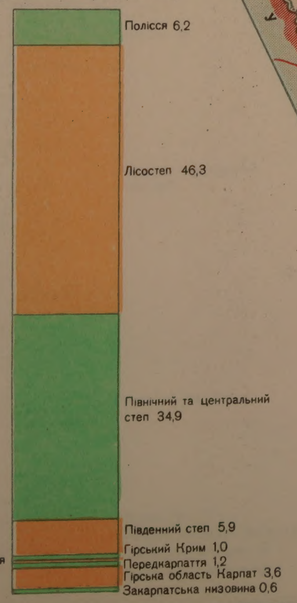

Питома вага садів в загальній земельній площі (в процентах)

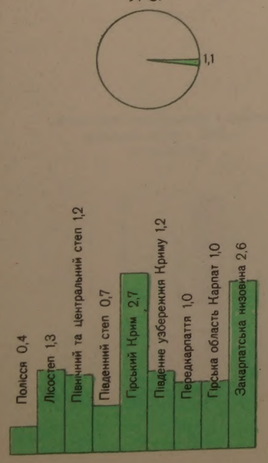

Сади в процентах до загальної земельної площі району

до 1 | 1,1–2 | 2,1–3 | 3,1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

УРСР. ВИНОГРАДНИКИ

Кількість колгоспів, які мають плодові насадження, ягідники та виноградники в процентах до всієї кількості колгоспів УРСР на 1.1.1956 р.

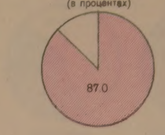

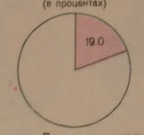

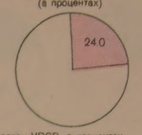

Площа виноградників в колгоспах УРСР в процентах до загальної площі виноградників по всіх категоріях господарств (1953 р.)

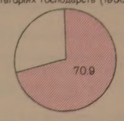

Питома вага УРСР в СРСР по загальній площі виноградників в 1956 р. (в процентах)

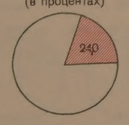

Питома вага зон в загальній площі під виноградниками в УРСР в 1955 р. (в процентах)

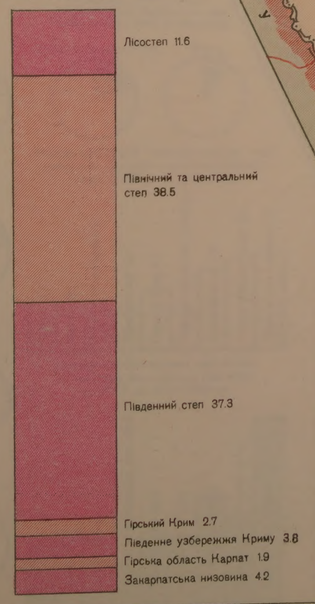

Питома вага виноградників в загальній земельній площі в 1955 р. (в процентах)

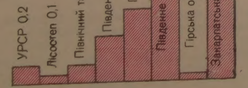

Виноградники (в процентах до загальної земельної площі)

менше 0.1 або нема зовсім	0.1–0.5	0.6–1	1.1–2	2.1–і більше

● Виноробні заводи

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Структура укісної площі багаторічних трав посіву минулих років в процентах (1956 р.)

СРСР: Клевер 44.0; Люцерна 26.1; Еспарцет 4.7; 7.9; 5.1; 12.2

УРСР: Тимофіївка 40.9; Житняк 38.1; Інші 15.5; 2.4; 3.1

Структура посівної площі кормових культур в 1956 р. (в процентах)

СРСР: Кормові коренеплоди і кормові бштанні 49.9; Посівн на силос (включаючи кукурудзу) 28.0; Однорічні трави на сіно (включаючи кукурудзу на зелену підкормку) 17.0; 3.6; 1.5

УРСР: Укісна площа багаторічних трав посіву минулих років 63.2; Посів багаторічних трав 1956 р. 14.5; 7.7; 1.1

Питома вага УРСР в СРСР по посівній площі кормових культур (в процентах)

всіх кормових культур: 1913 р. (в межах СРСР) 27.0; 1956 р. 16.6

однорічних трав на сіно: 1913 р. (в межах СРСР) 47.2; 1956 р. 20,9

Питома вага всіх кормових культур в загальній посівній площі (в процентах)

СРСР: 1913 р. (в межах СРСР) 2.8; 1956 р 21.4

УРСР: 1913 р. (в межах СРСР) 8.2; 1956 р 21.3

Питома вага однорічних трав на сіно в загальній посівній площі (в процентах)

СРСР: 1913 р. (в межах СРСР) 0.7; 1956 р 10.7

УРСР: 1913 р. (в межах СРСР) 1.4; 1956 р 13.4

Питома вага укісної площі багаторічних трав посіву минулих років в загальній посівній площі (в процентах)

СРСР: 1913 р. (в межах СРСР) 2.1; 1956 р 6.0

УРСР: 1913 р. (в межах СРСР) 8; 1956 р 2.9

Питома вага УРСР в СРСР по укісній площі багаторічних трав посіву минулих років (в процентах)

1913 р. (в межах СРСР) 19.6; 1956 р. 8.0

Питома вага укісної площі багаторічних трав посіву минулих років в загальній посівній площі в 1956 р. (в процентах)

Полісся 3.7; Лісостеп 3.6; Північний та центральний степ 1.9; Південний степ 3.1; Гірський Крим 4.7; Південне узбережжя Криму 3.1; Передкарпаття 6.2; Карпат 6.8; Гірська область Закарпатська низовина 7.3

Урожайність багаторічних трав на сіно з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–1956 рр

УРСР 100.0; Полісся 115.1; Лісостеп 108.5; Північний та центральний степ 66.0; Південний степ 112.3; Гірський Крим 107.5; Передкарпаття 170.8; Карпат 134.9; Гірська область Закарпатська низовина 283.0

Укісна площа багаторічних трав посіву минулих років по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 1913 100.0; 1940 436.0; 1950 400.0; 1953 616.0; 1955 520.0; 1956 рр 464.0

УРСР: 1913 100.0; 1940 357.1; 1950 297.0; 1953 470.4; 1955 377.7; 1956 рр 190.2

Питома вага зон в загальній укісній площі багаторічних трав посіву минулих років в УРСР (в процентах)

Полісся 11.3; Лісостеп 52.3; Північний та центральний степ 21.7; Південний степ 9.9; Гірський Крим 0.2; Передкарпаття 2.0; Гірська область Карпат 1.8; Закарпатська низовина 0.8

Посівні площі всіх кормових культур по всіх категоріях господарств (в процентах до 1913 р.)

СРСР: 1913 100.0; 1940 548.4; 1950 627.3; 1953 870.0; 1955 1081.0; 1956 рр 1263.7

УРСР: 1913 100.0; 1940 497.0; 1950 586.2; 1953 639.0; 1955 618.8; 1956 рр 774.3

Укісна площа багаторічних трав посіву минулих років в процентах до загальної посівної площі: до 1; 1.1–2; 2.1–4; 4.1–6; 6.1 і більше

Урожайність багаторічних трав на сіно з 1 гектара в процентах до середньої по УРСР за 1953–1956 рр: до 80; 80.1–100; 100.1–140; 140.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Питома вага УРСР в СРСР по загальному поголів'ю продуктивної худоби (в переводі на велику рогату худобу) по всіх категоріях господарств на 1-X-1956 р. (в процентах)

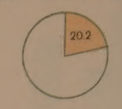

Кількість голів продуктивної худоби (в переводі на велику рогату худобу) на 100 гектарів сільськогосподарських угідь по всіх категоріях господарств на 1-X-1956 р.

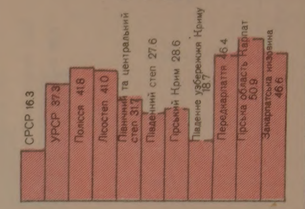

Структура стада продуктивної худоби (в переводі на велику рогату худобу) по всіх категоріях господарств на 1-X-1956 р. (в процентах)

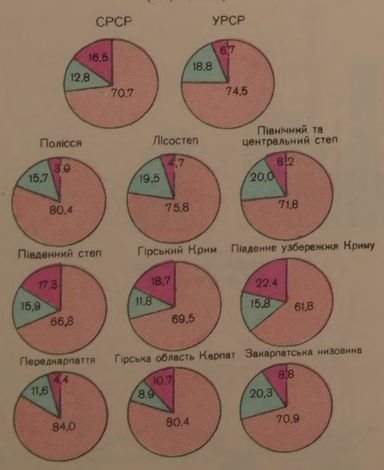

Питома вага зон в загальному поголів'ї продуктивної худоби (в переводі на велику рогату худобу) по всіх категоріях господарств на 1-X-1956 р. (в процентах)

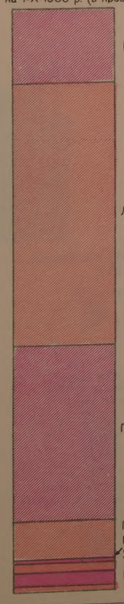

Кількість голів продуктивної худоби (в переводі на велику рогату худобу) на 100 гектарів посівної площі по всіх категоріях господарств на 1-X-1956 р.

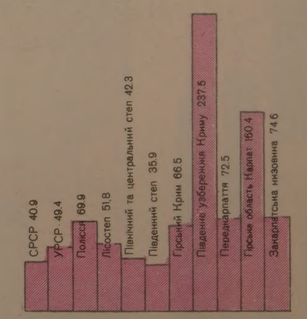

Поголів'я продуктивної худоби на 100 гектарів посівної площі (1956 р.)

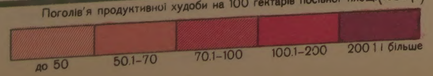

Поголів'я продуктивної худоби на 100 гектарів сільськогосподарських угідь

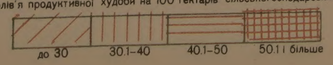

Масштаб 1 : 4 000 000

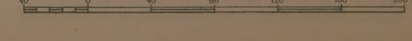

Середній надій молока від однієї корови за 1956 р. в процентах до середнього по УРСР

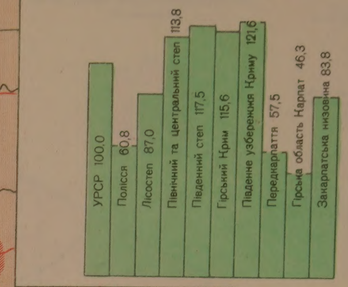

Середній річний надій молока від однієї корови в колгоспах (в кілограмах)

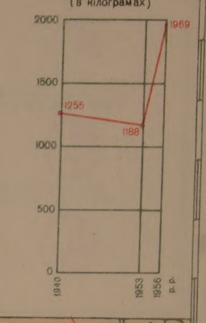

Кількість корів на 100 гектарів сільськогосподарських угідь (на 1.X.1956 р.)

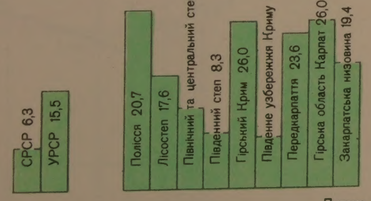

Темпи зростання поголів'я корів (в процентах до 1916 р.)

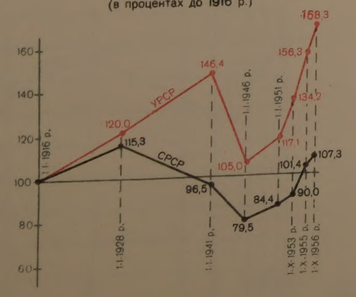

Питома вага УРСР в СРСР по поголів'ю корів (в процентах)

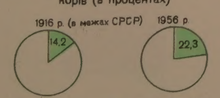

Питома вага корів в стаді великої рогатої худоби на 1 жовтня 1956 р.

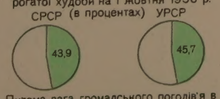

Питома вага громадського поголів'я в загальному поголів'ї корів на 1 жовтня 1956 р.

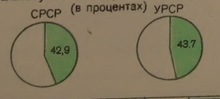

Виробництво молока (в центнерах) на 100 гектарів сільськогосподарських угідь

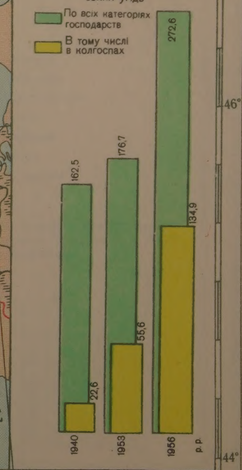

Питома вага корів в загальному поголів'ї великої рогатої худоби в процентах

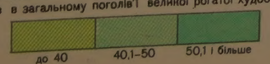

Середній річний надій молока від однієї корови за 1956 р. (в процентах до середньої по УРСР)

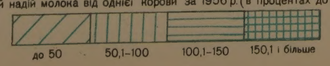

Заводи по переробці молока

- маслороб ні
- молочні
- сироробні
- молочно-консервні

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

УРСР. ПОГОЛІВ'Я ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Виробництво м'яса і сала (в забійній вазі) на 100 гектарів сільськогосподарських угідь (в центнерах)

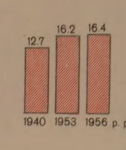

Питома вага УРСР в СРСР по загальному поголів'ю великої рогатої худоби (в процентах)

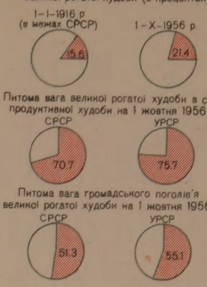

Темпи зростання поголів'я великої рогатої худоби (в процентах)

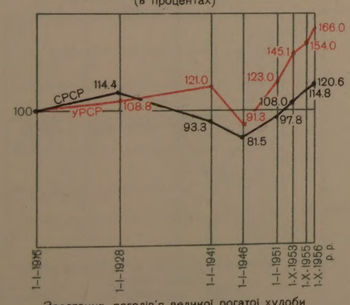

Питома вага зон в загальному поголів'ї великої рогатої худоби в УРСР на 1-X-1956 р. (в процентах)

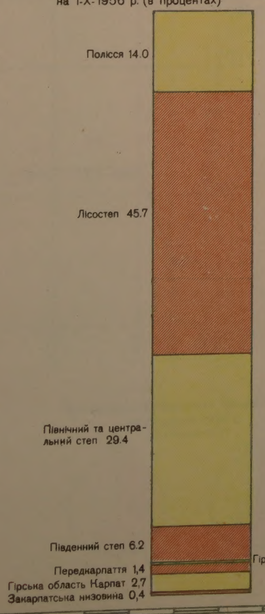

Зростання поголів'я великої рогатої худоби (млн. голів)

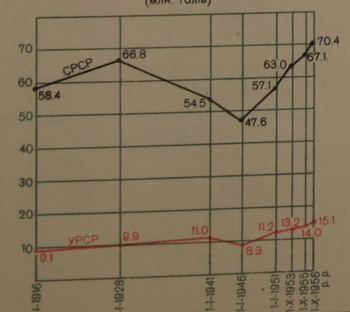

Породний склад поголів'я великої рогатої худоби в радгоспах і колгоспах на 1-XII-1955 р. (в процентах до загальної кількості)

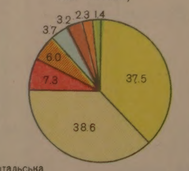

Вирощено великої рогатої худоби (в живій вазі) на 100 гектарів сільськогосподарських угідь в процентах до середнього по УРСР в 1956 р. (по колгоспах)

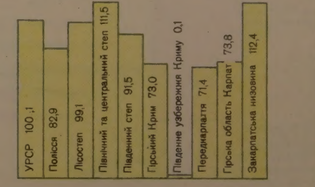

Поголів'я великої рогатої худоби на 100 гектарів сільськогосподарських угідь (1956 р.)

до 30 | 30,1–40 | 40,1–50 | 50,1–60 | 60,1 і більше

Вирощено великої рогатої худоби (в живій вазі) на 100 гектарів сільськогосподарських угідь в процентах до середнього по УРСР в 1956 р. (по колгоспах)

до 50 | 50,1–100 | 100,1–150 | 150,1 і більше

Масштаб 1:4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

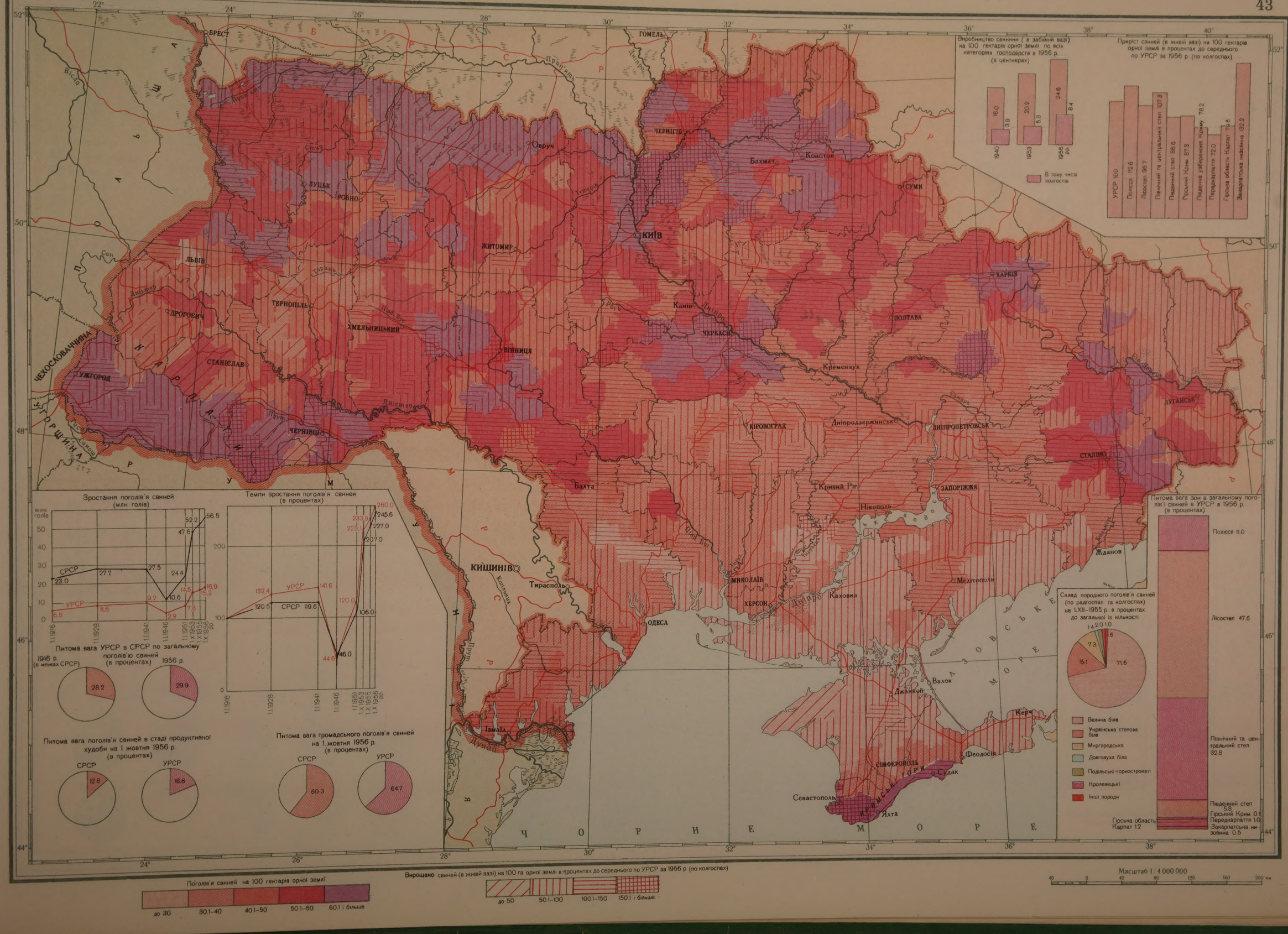
Виробництво свинини (в забійній вазі) на 100 гектарів орної землі по всіх категоріях господарств в 1956 р. (в центнерах)
1940 16.0 3.9
1953 20.2 5.3
1956 рр. 24.6 8.4
В тому числі колгоспів
Приріст свиней (в живій вазі) на 100 гектарів орної землі в процентах до середнього по УРСР за 1956 р. (по колгоспах)
УРСР 100
Полісся 112.6
Лісостеп 96.7
Північний та центральний степ 107.3
Південний степ 86.6
Кримський степ 87.3
Південне узбережжя Криму 78.2
Передкарпаття 72.0
Гірська область Карпат 79.6
Закарпатська низовина 132.2
Зростання поголів'я свиней (млн голів)
млн голів
СРСР 23.0 27.7 27.5 24.4 10.6 14.5 16.9
УРСР 6.5 8.6 9.2 2.9 7.8 15.2
52.2 47.6 56.5
1.I.1916 1.I.1928 1.I.1941 1.I.1946 1.I.1951 1.I.1955 1.I.1956 рр.
Темпи зростання поголів'я свиней (в процентах)
СРСР 119.6
УРСР 120.5 132.4 141.6 120.0 46.0 106.0
44.6 223.1 233.9 260.0 245.6 227.0 207.0
Питома вага УРСР в СРСР по загальному поголів'ю свиней (в процентах)
1916 р. (в межах СРСР) 28.2
1956 р. 29.9
Питома вага поголів'я свиней в стаді продуктивної худоби на 1 жовтня 1956 р. (в процентах)
СРСР 12.8
УРСР 18.8
Питома вага громадського поголів'я свиней на 1 жовтня 1956 р. (в процентах)
СРСР 60.3
УРСР 64.7
Питома вага зон в загальному поголів'ї свиней в УРСР в 1956 р. (в процентах)
Полісся 11.0
Лісостеп 47.6
Північний та центральний степ 32.8
Південний степ 5.8
Гірський Крим 0.1
Передкарпаття 1.0
Закарпатська низовина 0.5
Гірська область Карпат 1.2
Склад породного поголів'я свиней (по радгоспах та колгоспах) на 1.XII–1955 р. в процентах до загальної їх кількості
71.6 15.1 7.3 6 1.4 2.0 1.0
Велика біла
Українська степова біла
Миргородська
Довговуха біла
Подільські чорностроката
Кролевецькі
Інші породи
Поголів'я свиней на 100 гектарів орної землі
до 30 30.1–40 40.1–50 50.1–60 60.1 і більше
Вирощено свиней (в живій вазі) на 100 га орної землі в процентах до середнього по УРСР за 1956 р. (по колгоспах)
до 50 50.1–100 100.1–150 150.1 і більше
Масштаб 1 : 4 000 000
40 0 40 80 120 160 200 км

Склад поголів'я овець за породами (у радгоспах і колгоспах) на 1 грудня 1955 р. в процентах до їх загальної кількості

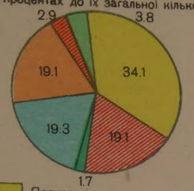

Питома вага УРСР в СРСР по поголів'ю овець та кіз (в процентах):
1916 р. (в межах СРСР) 11
1956 р. 18.3

Питома вага овець та кіз в стаді продуктивної худоби на 1 жовтня 1956 р. в перерахунку на велику рогату худобу (в процентах)
СРСР 13.1
УРСР 15.5

Питома вага громадського поголів'я в загальному поголів'ї овець та кіз на 1 жовтня 1956 р. (в процентах)
СРСР 66.1
УРСР 76.5

Настриг вовни від однієї вівці за 1956 р. в процентах до середнього по УРСР

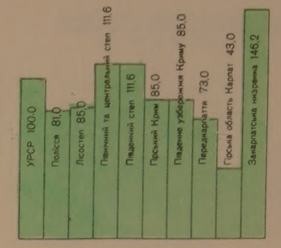

Темпи зросту поголів'я овець та кіз (в процентах до 1916 р.)

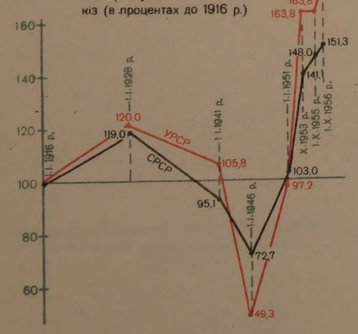

Виробництво вовни (немитої) на 100 гектарів сільськогосподарських угідь (в кілограмах)

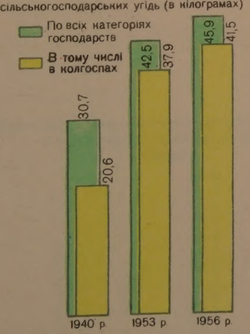

Структура отари овець в колгоспах на 1.X.1956 р. (в процентах)

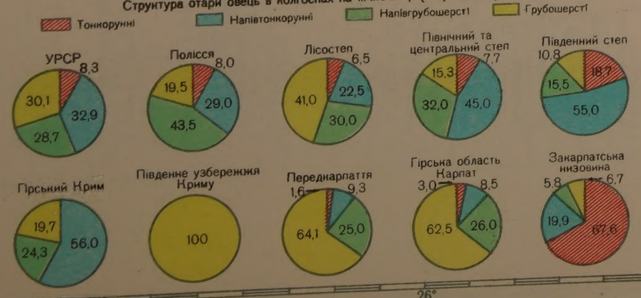

Питома вага зон в поголів'ї овець та кіз в УРСР (в процентах)

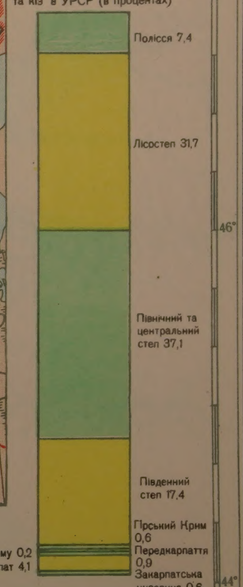

Поголів'я овець та кіз на 100 гектарів сільськогосподарських угідь

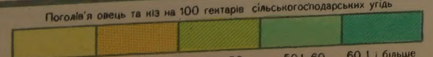

Настриг вовни від однієї вівці за 1956 р. в процентах до середнього по УРСР

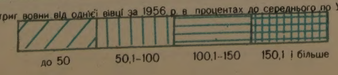

Масштаб 1 : 4 000 000

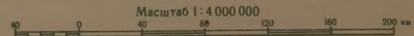

Валовий збір зернових культур (без кукурудзи) на 1 людино-день в процентах до середнього по УРСР за 1955–56 р.р.

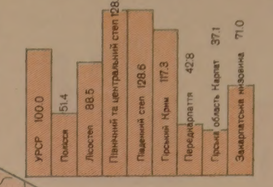

Валовий збір кукурудзи (на зерно) на 1 людино-день в процентах до середнього по УРСР за 1955–56 р.р.

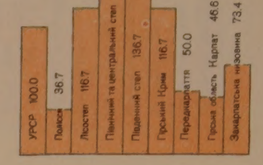

Собівартість 1 центнера кукурудзи (на зерно) в процентах до середньої по УРСР (1956 р.)

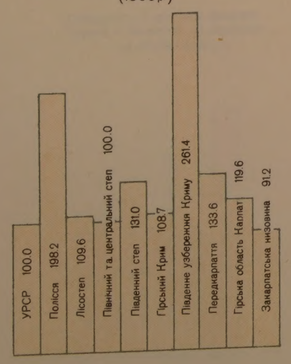

Собівартість 1 центнера зерна (без кукурудзи) в процентах до середньої по УРСР (1956 р.)

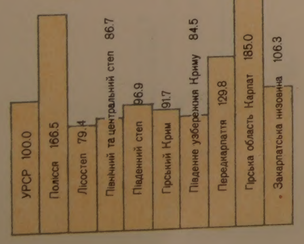

Валовий збір зернових культур (без кукурудзи) на 1 людино-день, затрачений на Іх виробництво, в процентах до середнього по УРСР за 1955–56 р.р.

до 50 | 50.1–100 | 100.1–150 | 150.1 і більше

Валовий збір кукурудзи (на зерно) на 1 людино-день, затрачений на ІІ виробництво, в процентах до середнього по УРСР за 1955–56 р.р.

до 50 | 50.1–100 | 100.1–150 | 150.1 і більше

Масштаб 1 : 4 000 000

40 0 40 80 120 160 200 км

Валовий збір цукрових буряків на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво, в процентах до середньої по УРСР за 1955–1956 рр.

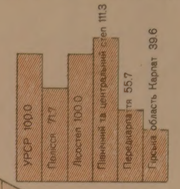

Валовий збір картоплі на 1 людино-день, затрачений на її виробництво, в процентах до середньої по УРСР за 1955–1956 рр.

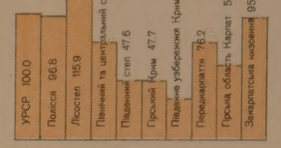

Собівартість 1 центнера картоплі в процентах до середньої по УРСР (1956 р.)

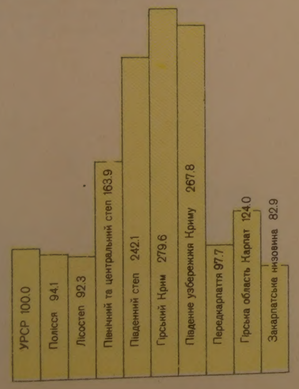

Собівартість 1 центнера цукрових буряків в процентах до середньої по УРСР (1956 р.)

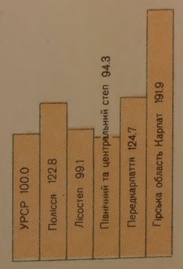

Валовий збір цукрових буряків на 1 людино-день, затрачений на їх виробництво, в процентах до середньої по УРСР за 1955–1956 рр.

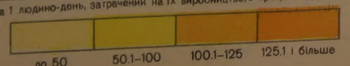

Валовий збір картоплі на 1 людино-день, затрачений на її виробництво, в процентах до середньої по УРСР за 1955–1956 рр.

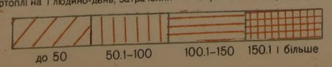

Масштаб 1 : 4 000 000

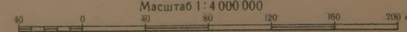

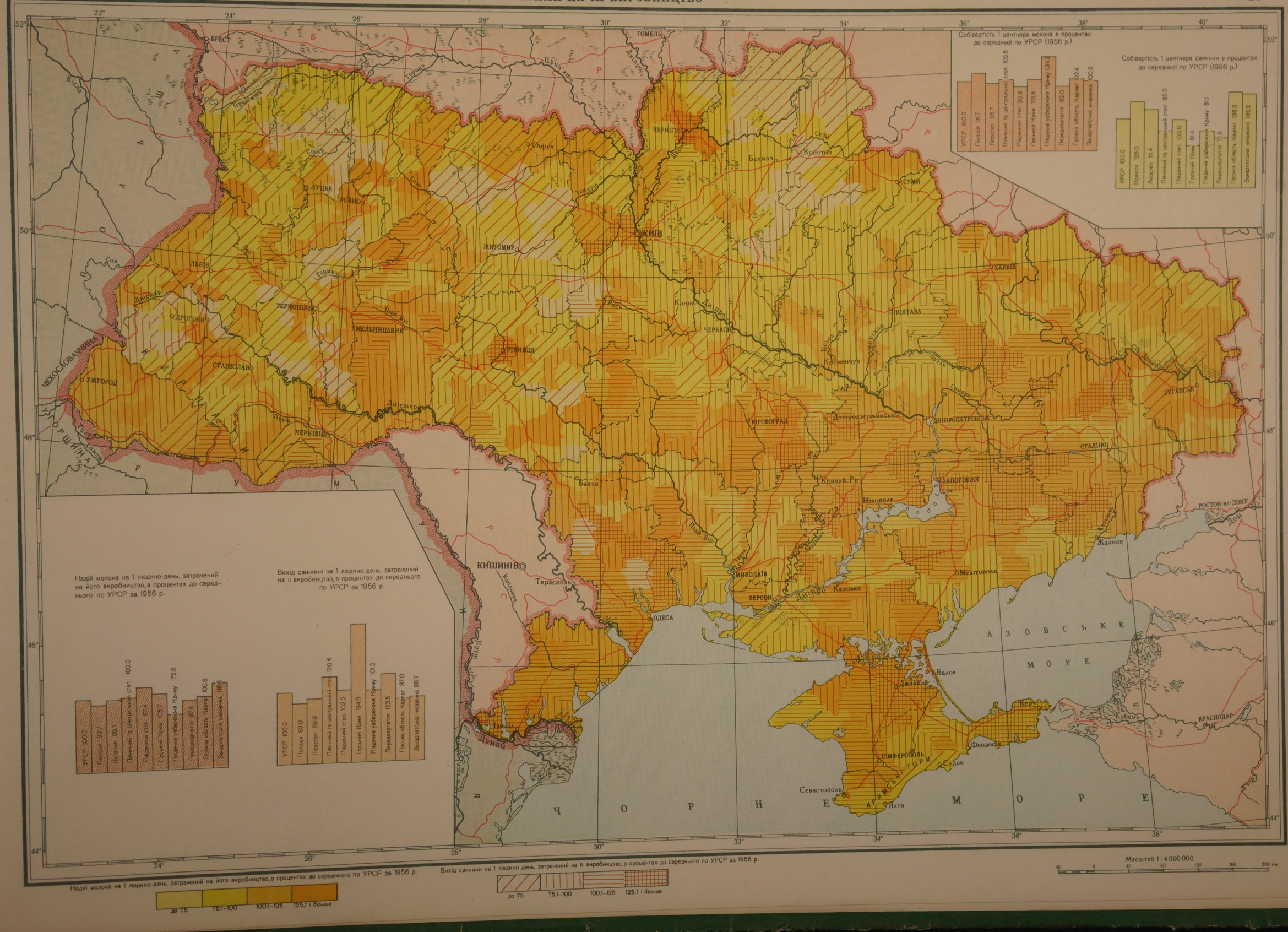
Собівартість 1 центнера молока в процентах до середньої по УРСР (1956 р.)
УРСР 100.0
Полісся 111.7
Лісостеп 95.7
Північний та центральний степ 102.5
Південний степ 90.8
Гірський Крим 101.8
Південне узбережжя Криму 134.3
Передкарпаття 92.0
Гірська область Карпат 102.4
Закарпатська низовина 100.6
Собівартість 1 центнера свинини в процентах до середньої по УРСР (1956 р.)
УРСР 100.0
Полісся 125.0
Лісостеп 111.4
Північний та центральний степ 83.0
Південний степ 100.0
Гірський Крим 61.4
Південне узбережжя Криму 81.1
Передкарпаття 71.6
Гірська область Карпат 136.2
Закарпатська низовина 135.2
Надій молока на 1 людино-день, затрачений на його виробництво, в процентах до середнього по УРСР за 1956 р.
УРСР 100.0
Полісся 92.1
Лісостеп 99.7
Північний та центральний степ 117.4
Південний степ 105.1
Гірський Крим 75.8
Південне узбережжя Криму 97.6
Передкарпаття 100.8
Гірська область Карпат 116.6
Закарпатська низовина 118.6
Вихід свинини на 1 людино-день, затрачений на її виробництво, в процентах до середнього по УРСР за 1956 р.
УРСР 100.0
Полісся 88.0
Лісостеп 89.9
Північний та центральний степ 120.6
Південний степ 103.2
Гірський Крим 194.3
Південне узбережжя Криму 101.2
Передкарпаття 123.5
Гірська область Карпат 87.0
Закарпатська низовина 88.7
Надій молока на 1 людино-день, затрачений на його виробництво, в процентах до середнього по УРСР за 1956 р.
до 75
75.1–100
100.1–125
125.1 і більше
Вихід свинини на 1 людино-день, затрачений на її виробництво, в процентах до середнього по УРСР за 1956 р.
до 75
75.1–100
100.1–125
125.1 і більше
Масштаб 1 : 4 000 000
0 40 80 120 160 200 км
БРЕСТ
ГОМЕЛЬ
ЧЕРНІГІВ
КИЇВ
ЛУЦЬК
РІВНЕ
ЖИТОМИР
ЛЬВІВ
ТЕРНОПІЛЬ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ
ВІННИЦЯ
СТАНІСЛАВ
УЖГОРОД
ЧЕРНІВЦІ
КИШИНІВ
Тирасполь
ОВРУЧ
Бахмач
Конотоп
СУМИ
Канів
ЧЕРКАСИ
ПОЛТАВА
ХАРКІВ
Кременчук
ЛУГАНСЬК
КІРОВОГРАД
Дніпродзержинськ
ДНІПРОПЕТРОВСЬК
СТАЛІНО
Балта
Кривий Ріг
ЗАПОРІЖЖЯ
Нікополь
РОСТОВ-на-ДОНУ
Жданов
МИКОЛАЇВ
ХЕРСОН
Мелітополь
ОДЕСА
Каховка
Валок
Джанкой
Керч
Феодосія
СІМФЕРОПОЛЬ
Судак
Севастополь
Ялта
Кубань
КРАСНОДАР
ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА
ПОЛЬЩИНА
РУМУНІЯ
БІЛОРУСЬКА РСР
РОСІЙСЬКА РСР
ЧОРНЕ МОРЕ
АЗОВСЬКЕ МОРЕ
КРИМСЬКІ ГОРИ

DATE DUE SLIP

FOR LIBRARY USE ONLY.

F255

MAP COLLECTION
UNIVERSITY OF ALBERTA
EDMONTON, ALBERTA
CANADA

Ціна 30 крб.

1. 1961 р. ціна
крб. коп.

University of Alberta Library
0 1620 0425 3702